

LA VISTA DE LA CAUSA CONTRA EL GOVERN DE LA GENERALITAT

Ossorio Gallardo insisteix en la proposta de diverses proves

Guió del moment

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

UNA INFORMACIÓ POLITICA SENSACIONAL
LA CONSTITUÏRA LA VISTA DE LA CAUSA CONTRA EL PRESIDENT I CONSELLERS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

que es celebrarà a Madrid, davant el Tribunal de Garanties, el proper dia 27 i successius

la humanitat
DIARI DE LES ESQUERRES CATALANES

DEDICARÀ A LA VISTA UNA ATENCIÓ MAXIMA

El nostre director, Josep M. Massip, i el nostre corresponent especial, Alard Prats, tindran personalment cura a Madrid de la informació, articles, incidències i aspectes de la interessantíssima vista.

El poble de Catalunya trobarà en les edicions extraordinàries de LA HUMANITAT, mentre duri la vista davant el Tribunal de Garanties, una informació de primer ordre i articles i comentaris apassionats sobre el fet més important, políticament, d'octubre ençà.

ELS DE LA LLEI DE PREMSA

Benavente, difamador

El nostre lector haurà llegit en la informació corresponent al dia d'ahir, el discurs pronunciat per l'autor teatral senyor Jacinto Benavente en un acte d'homenatge celebrat a Màlaga. De tant en tant, l'autor de «Los intereses creados» té uns petits atacs d'histerisme polític — l'histerisme entra molt dins les seves característiques personals — i aleshores s'arrega amb discursos com el de referència per a admiració de les dames cursis i aristocràtiques que li fan de claque a les estrenes i li diuen agència Don Jacinto.

Es trist que la gent surti constantment de políglua en aquest país. El senyor Benavente — que té les seves qualitats, evidentment, com a autor teatral, i que ara no hem de discutir — podria limitar-se a escriure comèdies i a deixar la política en pau. Doncs, no. Es dedica a fer frases sobre la cosa pública i a dir canallades sobre els homes del «bien» i del «mal». Continua, la feina de difamació i de calúnnia que iniciaren, al seu moment, des de les columnes de «El Debate» els mateixos periodistes que ara reclamen una llei de Premsa contra les esquerres i els seus diaris.

Naturalment, és «El Debate» el que, amb veritable fruïció, reporta les canallades del senyor Benavente. En reproduir un paràgraf íntegre, perquè l'home sapiga a què atén-se quan el senyor Benavente s'apropia a estenar comèdies — i consti que no som nosaltres els que barrejem les coses, sinó el propi comediògraf —. Diu així, «Don Jacinto», el difamador:

«Se refiere luego a los desahucios de algunos políticos de los primeros tiempos de la República, censores de los lujos y de la vida fácil de los poderosos de antes, y dice que no fue una vez en las alturas, ejemplos de austeridad ni de sencillez; la modestia suntuosa, los almuerzos en Fuenteleuneja, los viajes a todo lujo, la cuchipanda, en suma, con todas las cursilerías del advenedizo que llega con prisas de gozar sin reparar en los medios, y si el lujo de antes despertaba la envidia de los de abajo por las dificultades de lograrlo, éste de ahora despertaba algo peor que la envidia, la codicia con la posibilidad de llegar a conseguirlo por los medios más fáciles: el saqueo, el pillaje, la revuelta, y el robo y el asesinato, los más vulgares delitos comunes, ascendieron a la categoría de delitos políticos. Se robaba y se asesinaba en nombre de una idea, muy mala idea, eso sí, pero, en fin, una idea, circunstancia que había de ser muy apreciada por los Tribunales de Justicia. Con mostrarse afectos al régimen, los criminales gozaban de la consideración de delincuentes políticos; en cambio, los verdaderos delincuentes políticos eran tratados como criminales con el beneplácito de los gobernantes; y los criminales tenían siempre razón.»

Clar que no val la pena de repetir a les injúries de Benavente. El sentit de la pròpia dignitat ha d'imprimir-nos-ho. Però ja és hora de classificar i de recordar, per a quan s'obri la República — la del 14 d'abril, la única República possible — que això ha de significar alguna cosa — té massa importància perquè, en el futur, pugui estar a l'abast de les esgarriades verinoses de la canalla.

Llegiu LA HUMANITAT

Els diaris i agències d'informació tenen de temps fins el pròxim dissabte per a designar el redactor que ha d'assistir a la vista

DEMA ES REUNEIX EL PLE DEL TRIBUNAL DE GARANTIES

Es citen a declarar diversos caps i oficials de l'exèrcit

Madrid, 21. — En la pròxima sessió el Tribunal de Garanties Constitucionals examinarà el recurs de súplica que ha presentat el senyor Ossorio i Gallardo, defensor del seuyor Companyys. Sollicita aquest defensor dels vocals del Tribunal de Garanties diverses proves per a l'acte del judici oral. Aquestes proves foren en principi rebutjades pel Tribunal de Garanties i contra això ha presentat el recurs de súplica el seuyor Ossorio i Gallardo i el Tribunal novament decidirà sobre aquesta denegació de proves.

El senyor Herrero, secretari general interí del Tribunal de Garanties Constitucionals, ha manifestat que els periodistes i Agències tenen de termini fins dissabte vinent per a donar el nom del redactor que designarà per a assistir a les sessions del Tribunal de Garanties Constitucionals. A cada redactor li serà lliurat un volant que en unió del carnet corresponent permetrà l'accés als salons del ple del Tribunal de Garanties. Aquesta carta podrà ésser recollida fins l'endemà (dissabte) a la Secretaria general del Tribunal.

Militars cridats a declarar

Dissabte vinent sortiran cap a Madrid alguns caps i oficials cridats pel Tribunal de Garanties, a l'objecte de declarar davant el Tribunal esmentat, en la causa que es veurà contra el Govern de la Generalitat.

LA PRIMERA SESSIÓ DEL XIII CONGRES INTERNACIONAL DEL P. E. N. CLUBS

El Congrés, presidit per Wells, aprovà una proposició interessantíssima

PER LA LLIBERTAT DE PENSAMENT

La sessió inaugural

Ahí a dos quarts d'onze del matí tingué lloc a la sala d'actes del «Casal del Metge» la sessió inaugural d'aquest importantíssim Congrés Internacional del P. E. N. Clubs.

Hi assistiren totes les Delegacions dels Centres internacionals que ja havien arribat a la ciutat. La presència de l'acte estava formada pel president del Comitè Executiu Internacional, l'escriptor anglès H. G. Wells, al qual acompanyaven els senyors Pompeu Fabra, Benjamí Cremona, Hermon Houli, secretari del Comitè Internacional,

que em distreu del meu treball personal i que m'ha obligat a prendre la decisió d'abandonar la meua activitat dintre el Pen Club i em pregunto si estic llavors indicat per a donar consells als meus successors. Jo crec que no.

Després del conflicte alemany vaig intentar d'aconseguir la constitució del «Pen Club» rus, i vaig fracassar.

Assenyala a continuació les grans divergències d'actitud que hi ha en els diversos països envers la imaginació creadora.

Aconcella que en el successiu el «Pen Club» no tingui un president

La presència de l'acte, en la qual, entre altres, figuren H. G. Wells i el nostre Pompeu Fabra (Foto Puig-Ferran)

i Millàs-Raurell del P. E. N. Club de Catalunya. El senyor Pompeu Fabra, en un francès molt correcte, i en nom de la Delegació catalana del P. E. N. Club de Catalunya, va pronunciar el discurs de benvinguda i salutació, en el qual va dedicar cordials paraules d'homenatge a les personalitats que figuren a la Presidència.

Discurs de Wells

A continuació parla Mr. Herbert G. Wells.

«Diu que tem fer un discurs més dolent que de costum, per tal com no ha tingut temps de preparar-lo i, demés, no es troba gaire bé. Probablement és la darrera vegada que us adreço la paraula des d'aquesta presidència, i em plau de prendre comiat vostre en aquesta forma: ciutat de Barcelona, on la meua vida ha estat tan curta i tan curta que no he pogut veure ni un dels vells que hi visqué alguns anys, així com també alguns membres estrangers lamenten que no sigui entre nosaltres el senyor Ventura Gassol, bon amic del «Pen Club», a qui tingueren ocasió de conèixer a Brussel·les.»

Diu que si es retira del «Pen Club» és perquè ell té el seu treball propi i no té energia suficient per a ocupar-se de tot i atendre les múltiples demandes que li formulen curiosos d'arreu del món i que cada dia li pertorben més el seu treball personal.

Es refereix a les diverses fases de la història del «Pen Club» i diu que hi ha, primerament, la que podrà anomenar-se èdats de la innocència i de l'esperança, després de la guerra, en què els escriptors de tots els països es reuniren i discutiren lliurement per tal de posar-se d'acord i ajudar l'obra de la pau.

Al cap d'alguns anys, el conflicte entre aris i no aris ens obligà a pronunciar-nos, fidels a la tradició del fundador de la nostra Associació i a les idees del nostre primer president, contra tot el que sigui obstacle a la llibre expressió de tot el que és dintre del cor humà. Contra la nostra pròpia voluntat ens trobem barrejats en qüestions polítiques, la qual cosa no estava prevista en el projecte primitiu. Així planteja el problema de si el «Pen Club» s'ha de convertir en una revista d'«internacional d'intel·lectuals», deixant de banda tots aquests problemes o si s'ha de convertir en un club que només organitzi àpats i viatges.

No sé si hem triat bé el camí. De primer moment em vaig declarar partidari de la política de concòrdia a favor de la llibre expressió de la imaginació humana a tot el món. Això ha originat una nombrosa correspondència en totes les llengües

perpetu, sinó que la presidència sigui rotativa, amb la qual cosa s'alliberarà també de la influència anglosaxona. Després de dos presidents anglesos em sembla que caldria afirmar el caràcter internacional de l'Associació cercant els futurs presidents entre els no anglesos, i se m'acuden, per no esmentar-ne d'altres, els noms de Paul Valéry, Jules Romains, Canby, Karel Capek, etc.

Per exemple que il·lustra bé la llibertat que hi ha entre l'individu i aquest monstre que s'anomena organització — diu — el trobem en el cas del Dr. Kapitzka. Home de ciència distingit, d'origen rus, per al qual Lord Rutherford va fer construir a Cambridge un laboratori especial a la seva disposició. Cada estiu feia un viatge a Rússia i retornava a Cambridge per a lluitar-se novament amb les seves investigacions. Aquest estiu darrer a un imbecil desconegut se li va ocórrer que tots els russos que valguessin la pena havien d'estar a disposició del Govern, i fou refusat el passaport i l'entregaren de l'organització d'un Ins-

titut físic a Moscou i li privaren de continuar les seves investigacions.

Acaba dient que esmenta aquest cas perquè sembla que la tradició estableix que el «Pen Club» lluita a favor de les esquerres; no, nosaltres lluitem per la llibertat de l'esperit humà, amenaçat més greument per l'esquerra que per la dreta, puix que la nova tirania d'esquerra és més subtil i més perillosa perquè es fa més simpàtica als joves.

Saturem-nos forja d'aquesta idea de llibertat individual i aguantarem fins el final encara que esdevingui difícil, perquè tot treballador intel·lectual i artista és un egocèntric i, per consegüent, situat fora de tota organització de la societat.

A continuació, Houli, secretari general del Comitè Executiu, va donar compte que havia estat presentada amb la signatura de les delegacions dels Centres d'Anglaterra i Nord-Amèrica, una proposició per tal que fos discutida en primer terme.

Una proposició interessantíssima

Aquesta proposició fa referència a la llibertat de pensament dels escriptors i està redactada en els següents termes:

«El Congrés es declara convençut una vegada més, que la llibertat

EL TRASPAS DE SERVEIS A CATALUNYA

El ministre d'Obres Públiques diu que fins que siguin solventades les diferències existents no pot donar-se per fet el traspàs dels serveis del seu departament

El Consell de ministres acorda enllestir la valoració dels serveis d'Obres Públiques i prorrogar per tres mesos el termini de revisió dels serveis traspassats

El Consell de ministres

Madrid, 21. — Poc després d'un quart d'onze del matí ha començat, a la Presidència, el Consell de Ministres, i ha acabat a tres quarts de dues de la tarda.

El ministre de Comunicacions ha donat la següent referència verbal:

«Per iniciativa de la Presidència del Consell s'ha estudiat en primer terme, la situació dels obrers parats en la indústria metal·lúrgica de Biscaia. Es demana que aquests obrers puguin treballar activant la construcció de locomotores i que s'estudiï també la possibilitat que les empreses ferroviàries i empreses constructores intensifiquin les ordres de carrells.

El ministre d'Obres Públiques ha donat feua a aquest problema i anuncia les més ràpides mesures per tal de minvar l'atur forçós, no solament a aquesta indústria local, sinó de totes les altres.

Parla també el president del Consell de la participació d'Espanya a l'Onzena Olimpíada, amb motiu d'una comunicació rebuda del Comitè organitzador. Aquesta participació fou acordada en el Consell de 26 d'abril darrer, i ara demana el Comitè organitzador que siguin consignades 400.000 ptes. en el pressupost de l'any 1936, quantitat que creu necessària per a la participació i preparació d'Espanya a l'esmentada Olimpíada.

El Consell ha acollit, no solament amb simpatia, sinó amb el major entusiasme, tot el que es refereix a aquesta participació d'Espanya, i a sense compromís de cap quantitat concreta, el Govern ha acordat consignar la que cregui convenient perquè d'una manera digna Espanya intervengui en els Jocs Olímpics.

Un dels problemes de major interès que ha estudiat el Consell ha estat el que es refereix al compliment estricte de la llei del 2 de gener, so-

búlgar; Goldwin, del polonès, i d'altres. Una vegada acabats els discursos, la proposició fou aprovada pel Congrés per unanimitat.

Una vegada acabada la sessió, els congressistes es traslladaren a Sitges, on tingué lloc a les dues de la tarda un banquet. A mitja tarda es dirigiren al «Cau Ferrat» i després es traslladaren a Tarragona. L'excursió va resultar molt interessant entre tots els expedicionaris va regnar un gran entusiasme.

(Passa a la pàgina 5)

L'article 125 de la Constitució espanyola

La lectura d'alguns discursos fets per prohoms polítics en aquestes darreres setmanes, ens ha demostrat que, tal com vam preveure nosaltres temps enrera, l'article 125 de la Constitució espanyola, relatiu a la reforma constitucional, és objecte d'interpretacions discordants.

En efecte: diversos homes d'esquerra han declarat que si el Congrés vota la necessitat de reformar determinats articles, les esquerres, cas de triomfar en les eleccions subsegüents, no s'accontentaran de mantenir-los tal com estan ara, ans bé els donaran un major radicalisme.

Això vol dir que els esquerristes al·ludits interpreten l'article 125 en el sentit que, un cop aprovada per les Corts actuals la necessitat de la reforma, les Corts noves tindran el dret, no solament d'acceptar o rebutjar la proposta, ans encara d'adoptar un altre text per als articles afectats.

Mentrestant, molts altres polítics estan creguts que les Corts noves han de limitar-se a acceptar o a rebutjar la reforma proposada, sense poder introduir-hi modificacions, i que si la majoria parlamentària volgués implantar una reforma constitucional diferent, hauria de seguir de cap i de nou tots els tràmits, és a dir, hauria de votar la necessitat del nou projecte de reforma i anar altra vegada a la celebració d'eleccions.

Tenim, doncs, un conflicte en perspectiva. Aquest conflicte pot prendre estat parlamentari tan bon punt el Govern dugui a les Corts l'anunciada proposta de reforma constitucional.

Quina de les dues interpretacions és la bona? Hem de dir — sense paradoxa — que són bones totes dues. El que no és bo és l'article 125.

No és bo perquè no és gens clar. La manca de precisió (deduïda probablement al fet de no haver-se tingut en compte els diversos procediments de reforma) permet que, sense violentar la lletra ni el sentit del text, hom adopti qualsevol de les epíctides interpretacions i encara alguna altra.

L'article 125, tal com està redactat, és incomplet i resulta ambfílog. I precisament en una qüestió d'importància cabdal.

Recordem que un distingit polític català, en comentar el problema de la reforma constitucional, va resumir les disposicions de l'article 125, i en arribar a l'últim paràgraf d'aquest article va escriure que la Cambra nova «acceptarà o rebutjarà» la reforma proposada. Si el tal paràgraf digués literalment això, la interpretació de l'article seria relativament fàcil. Però l'article diu textualment que la Cambra «decidirà sobre la reforma proposada». I «decidirà» no vol dir necessàriament «acceptar o rebutjar»; també hi cap el sentit d'«esmenar».

Independència de l'interès de partit i de tendència que hi pugui haver en la manera d'interpretar l'article comentat, ens cal declarar que una proposta de reforma concreta hauria d'ésser aprovada o rebutjada, sobretot des del moment que ha estat sotmesa, directament o indirecta, a una consulta popular. Si hom admet que pugui ésser esmenada o canviada, sobre la porta a tota classe de sorpreses. ¿I quina garantia hi ha que aquella reforma, diferent de la proposada, correspongui a la voluntat del poble?

L'article 125 hauria d'haver precisat aquest punt i algun altre. Però el text va quedar imprecís. Ara pot tenir, almenys, tres interpretacions. Heu-vos act una complicació més en el problema, fa prou complicat, de la reforma constitucional.

A. ROVIRA I VIRGILI

La Justicia

AUDIENCIA

SEGONA SECCIO
Estafada. — Andreu Blanc esta-
va associat amb un altre i un dia
anà a cobrar diverses factures i s'a-
propia de l'import.

d'abus de confiança i un ragrau-
ment al processat la pena de quatre mes-
os i un dia de presó.

TERCERA SECCIO

Suspensió. — Per malaltia del pro-
cessat fou suspesa la celebració de
la vista anunciada en aquesta sec-
ció.

QUARTA SECCIO

Alçament de béns. — Teresa Vi-
nyeta, Ramon Mir i Jaume Vinyes,
en vengeance unes finques que pos-
seien a Vic per tal de no pagar

La pena demandada fou de dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Atemptat a l'autoritat.— Acusat d'aquest delicte per haver insultat i llançat un tinter pel cap d'uns guardies de la Delegació de les Drassanes, en ocasió d'haver estat dut allí quan el jutge deintgut, companye davant del Tribunal d'Urgència, Manuel Abilleira.

El fiscal demanà per al processat la pena de tres anys, quatre mesos i un dia de presó.

El defensor al·legà que el processat havia estat insultat i pagat, i que feu el que se sentia de sobte sense compte.

El Tribunal dictà sentència absolutoria.

NOTICIARI

Per agressió a un notari.— Acusat d'haver agredit al senyor Ferrer, notari de Badalona, fou detingut i posat a disposició del jutge de Guàrdia, Lléo Guansé Mardel.

El detingut nega que sigui l'autor del delicte que se l'acusa i com sigui que el jutge és considerat com una autoritat, el sumari es tramitarà pel procediment d'urgència.

Transformador perjudicat.— S'ha donat compte al jutge de guàrdia de l'explosió ocorreguda a un transformador de la línia de tramvies de Riera d'Horta. El transformador quedà destruït i es temia que es correguessin desperfectes personals.

Tribunal d'exàmens.— Ha estat nomenat el Tribunal que ha d'actuar en els exàmens per a procuradors de tribunsals que tindran lloc la setmana vinent.

Presidència del Tribunal el magistrat dret de l'Excm. Sr. Brugués, i com a vocals s'han nomenat al secretari del Col·legi d'Advocats senyor Joan Vilardaga, al catedràtic de la Universitat senyor Josep Xirau Palau, al degà del Col·legi de Procuradors senyor F. Enric Gual, i al secretari del mateix Col·legi senyor Victor Lleó, i actuarà de secretari el de l'Audiència senyor Antoni Enríquez.

Al laboratori.— S'ha rebut amb destinació al Laboratori Médico-Legal els viures d'Antoni Garcia, que morí a Sant Sebastià per tal de veure si tenen residus de metzines.

*

bricas. «Así ama la mujer i «El conquistador irresistible»

Bosc. «Lo que los Dioses destruyen»

Bohemia i «La taberna», «Entrérame mundo» i «La vuelta del perseguido»

Broadway. «El beso ante el espejo», «Pagada» i «A las 7 en punto»

Capitol. «La hija de nadie» i «Homages to the King»

Coliseum. «El casino del mar. Tarde de Tres lanceros bengaleses»

Catalunya. «Bajo presión»

Comedia. «El Poeta» i «El lago de las damas», «Así es Broadway» i «La dama del Boulevard»

Comedia. «Las Virgenes del Wimpole Street», «El novio de mamá» i «Déjame quererte»

Excelsior. Formidable programa

Fantasio. «El Fanny» i «Topaze»

Femina. «El don de la Labia»

Fox. «El amor del presidente»

Galles. «Amores en Hollywood» i «Malaca»

Goya. «Onza películas cómicas»

Intero. «Así ama la mujer», «Música y mujeres» i «La Casa de Rod-childs»

Intero. «En casa de nuestra mariposa»

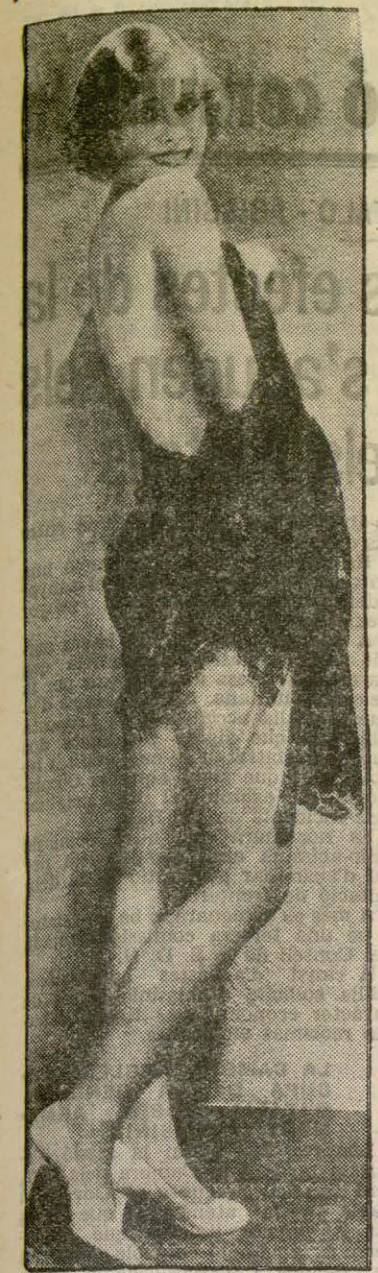
10. *Journal of the American Medical Association*, 2000; 284: 1039-1044.

TEATRE I CINEMA

TRES LANCEROS BENGALIES
EN LA SEVA CINQUENA SETMANA D'EXIT

FIGURES DE HOLLYWOOD

LORENA CARR

TEATRE AMATEUR

Diumenge passat fou la primera jornada gran del IV Concurs de Teatre Català Amateur. Els prestigis teatrals més consolidats de la nostra terra es desplaçaren als pobles de Lleida i de Font de la nostra terra, per tal de judicar la tasca i els mèrits artístics d'unes companyies d'aficionats, de veritables aficionats, que treballen calladament, gairebé en l'anonim, per a l'enobiment de la nostra escena, tan malmenada pels interessos de la gent que s'ha oblidat que el teatre és un art i no un comerç. I estem segurs que aquests prestigis s'hauran donat complet, i se'n aniran donant en jornades successives, de la magnífica arrel que té el teatre a Catalunya, i que és per aquesta fonda arrel que no és possible que mori la nostra dramàtica, malgrat els disparats, els desercions i la mala fe de molta gent, que, com hem dit més amunt, ha pres el teatre com un mitjà qualsevol de vida, però sense posar, en la seva tasca, naturalment, ni un bri de bona voluntat, d'honorabilitat, d'honestitat... Si més no, aquesta constatació dolorosa, és cert, pot servir per a tornar al camí bo, aquell camí del qual el teatre s'ha separat — l'han fet separar.

TEATRE ESPANYOL

TERCERA SETMANA
I DARRERES REPRESENTACIONS DE

EL GRAN EXPERIMENTO

Autoritzada per la censura la versió íntegra d'aquest film, l'espectador podrà apreciar-hi el veritable estat actual de la Rússia Soviètica.

UNION FILM, S. A.

REPRESENTANTS EN ATUR FORÇOS

Hi ha, escampades per Catalunya, un regiment de companyies de vers i l'iriques. Hi ha, com pot suposar-se, una competència aferrissada. Això fa que els negocis costin de trobar, i, molta vegada, quan es troben, no són pas dels que donen rendiment. Així, hem vist com des representants de companyies catalanes, actualment de tornades, han presentat la dimissió dels seus càrrecs. Per què? Per això que diem dels negocis agafats per la punta de l'espasa, i com que a ningú no agrada treballar de franc al teniu l'exploitació de les dimissions presentades.

Diuen de Madrid que hi ha arribat la companyia d'Emili Sagal-Barba. Que hi ha arribat dissolta, després de vint-i-nou dies d'actuació a l'Apol·lo de la nostra ciutat. Però, presentem nosaltres: ¿és que hi ha companyia que pugui resistir la «tatuatura» — per no embolicar-nos massa — d'aquell teatre?

RECLAM?
S'ha desmentit que Carmen Díaz vagi a Buenos Aires. La veritat és, però, que ningú no en sabia res, d'aquest viatge...

UNA PREGUNTA...
I sense malícia: ¿Es que el senyor Guiró arribarà a formar companyia?

A BARCELONA...

I, concretament, al Romea. Serà per a primers d'agost, que vindrà a la nostra ciutat la companyia de Tiro Escudero. Debutarà amb «Pa-pales», i després estrenarà «Qualque- ra lo sabe», aquesta comèdia de Benavente que tan d'enrenou ha mogut al Poliorama. Una comèdia d'aquest senyor Benavente, que ara, aprofitant actes de teatre, es permet fer discursos i atacar homes representatius de la democràcia republicana... No cal dir com desitgem que la nostra gent que va al teatre tingui en compte aquestes activitats de «Don Jacinto». Encara, que només sigui per a deixar-lo sol...

OBRES EN CARTERA

Les té Enric Casanoves, l'autor de «Miss Thery». Els títols no fan la cosa. Es tracta de dues produccions del gènere detectivesc de l'obra esmentada més amunt. I pensa estrenar-les la temporada que ve.

Fages de Climent també té projectats dues obres. I se'n anirà a Castelló d'Empúries a escriure-les...

Preveiem moltes empenyes per a la temporada vinent... Amb el ben entès que hi hagi teatre català.

SANT ISIDRE I ELS ANGELS

Dintre pocs dies, al teatre «Eslava», de Madrid, s'estrenarà, per la companyia Díaz de Artigas-Collado, la comèdia de Lope de Vega, «San Isidro, labrador de Madrid».

Sant Isidro fou aquell exèrcit pagès al qual els àngels llauraven la terra mentre ell dormia amb tota placidesa.

De la personificació d'aquest Sant, símbol de la mandra i de la son, n'ha estat encarregat Rafael Calvo. De la personificació dels àngels encara no s'ha acordat res.

EL MESTRE LUNA NO ES SANT ISIDRE

Hom diu que l'eufòric i ben conservat mestre Luna està content i satisfet per l'èxit obtingut per la revista «Al cantar el gallo», al teatre Còmic d'aquesta ciutat.

Després d'aquest èxit tan clamorós i de l'alegria satisfacció sentida, un altre que no fos el mestre Luna descausaria, però el tres vegades il·lustre músic aragonès, sempre dinàmic i ple de noves inquietuds, ara pensa realitzar determinats i monumentals projectes cinematogràfics, que, d'un temps ençà, bullen dins el seu fons cervell.

Segurament anirà a Hollywood. I no pas com «estrella».

LA SENYORA MILLAN CRIDA EL MAL TEMPS

Al teatre Tivoli, dilluns a la nit, la senyora Pilar Millan Astray llegí

unes quantilles, en l'homenatge a Raquel Meller.

La senyora Millan, propietària del quiosc de tabacs — actualment arrendat — de la Rambla dels Estudis, monàrquica de soca arrel i autora — a estones desvagades — d'unes comèdies incoloras, obtingué un èxit de lectura. Un inesperat èxit per les carrinçones idees — de tot se'n pot dir idees — que el públic va riure i protestar.

El xafec que hagué d'aguantar la senyora Millan fou imponent. Un veritable temporal.

LES SARDANES

AUDICIO ORGANITZADA PER GERMANOR CATALANA

El proper diumenge, dia 26, a les cinc de la tarda tindrà lloc al Saló de García Hernández, orulla Indústria, una audició de sardanes a càrrec de la Cobla Montseny. Organització, Germanor Catalana.

ELS ESPORTS

LA VOLTA CICLISTA A ITALIA

Learco Guerra guanya, a l'esprint, la quarta etapa i el jove Fantini passa al cap de la classificació general

Cesenatico (Itàlia). 21. — Sobre el recorregut Rovigo-Cesenatico, de 140 quilòmetres, s'ha disputat avui la quarta etapa de la Volta Ciclista a Itàlia.

La cursa ha estat molt ràpida i poc abundant en escapades, ja que l'excel·lent carretera, gairebé completament lliure d'obstacles, feia molt difícils les fugides.

Durant l'etapa d'avui i a causa de la forta velocitat imposada per l'escamot del davant i secundada per la resta dels corredors, s'han registrat algunes retirades, essent la més

sobresortint la de Rogora i la del que fou famós «camionista» Constant Girardengo. «Gira» ha declarat que seguirà la Volta en automòbil per a donar consells als seus companys d'equip.

La notícia de la retirada del simpàtic veterà, encara que esperada (Girardengo té 42 anys d'edat), ha causat desil·lusió entre els fanàtics, que encara creien en les facultats de l'esmentat corredor.

Davant Cesenatico s'ha presentat un escamot d'uns 34 corredors, que s'han disputat la victòria a l'esprint. Ha triomfat magníficament L. Guerra. La classificació ha estat establerta de la següent manera:

- 1 Guerra, 140 quilòmetres en 3 h. 40 m. 38 s. A la velocitat mitjana de 38'00 quilòmetres per hora.
- 2 Di Paco, igual temps.
- 3 Bini, igual temps.
- 4 Alfred Binda, igual temps.
- 5 Morelli, igual temps.

Segueixen uns 30 corredors més, tots ells classificats amb igual temps.

En la classificació general es registra un canvi d'importància, el qual és la collocació al primer lloc del jove corredor Fantini. En segon lloc queda el francès Buttoocchi, tercer el bretó Fontenay, quart Piemontesi, quint Di Paco, etc. etc.

Jocs Florals de Vilapiscina

La Junta Veïnal de Vilapiscina de la vall d'Horta, ens prega fem constar que res no té a veure amb l'organització d'uns Jocs Florals que, amb tot i adjudicar-se els seus propis noms el nom de la barriada, són fruit d'una entitat de la sudista barriada, que, no per molt respectable, pot arregar-se la representació de tots els veïns. Consta així en servei a la veritat.

LA I SETMANA DE L'ESPORT

Ha estat redactat per la Unió Catalana de Federacions Esportives el programa de la I Setmana de l'Esport, que, amb la col·laboració de totes les federacions esportives de Catalunya, es celebrarà dintre la propera setmana.

Es el projecte de l'entitat organitzadora posar uns preus populars a totes les proves de que consta aquest programa, per tal que tots els nostres esportistes puguin assistir-hi i donar-se compte de la importància de l'esport català.

Aquesta organització, la primera d'aquesta naturalesa que es celebra a Catalunya, per la qualitat del programa que publiquem a continuació, posarà molt alt el nom de la nostra terra.

Estem segurs que tots els catalans acudirán a presenciar les proves de la I Setmana de l'Esport, per tal d'animar els nostres esportistes en les proves internacionals i Campionats d'Espanya, que es celebraran dintre la propera setmana.

Dia 25 de maig, a les 13'30: Apertiu-obertura al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.

A les 16'30: Primera jornada del matx Catalunya-Portugal, d'atletisme, a l'Estadi de Montjuïc.

Dia 26 de maig, a les 10 i 15'30: Final del Campionat de Catalunya de tercera categoria per equips (Grup Barcelona) de l'atletisme, a l'Estadi de Montjuïc.

A les 16: Concurs hípic i concurs d'elegància de cotxes als terrenys del Polo Jockey Club.

A les 15'30: Segona jornada del matx Catalunya-Portugal, d'atletisme, a l'Estadi de Montjuïc.

A les 17'30: Partit de futbol Barcelona-Sporting, al camp del F. C. Barcelona.

A les 17'30: Matx d'hocquei, selecció de Barcelona contra selecció comarcal, a l'Estadi de Montjuïc.

A les 22: Sessió de cinema esportiu, al Cinema Urquinaona, amb la col·laboració de Cinema Amateur, per a les pel·lícules amateurs i de la Metro Goldwyn Mayer.

Dia 27 de maig, a les 22: Tres combats de lluita grecoromana, un combat de jiu-jitsu i exhibicions de gimnàsia a càrrec del Club Femení d'Esport i dels Falcons de la F. J. C., al Gran Price.

Dia 28 de maig, a les 8'30 i 14'30: Campionat d'Espanya i preselecció olímpica de tir, al Polígon de Montjuïc.

A les 22: Basquetbol femení. Esgrima: 2 assalts de floret (femení), 2 assalts de floret, 2 assalts de sabre i 2 assalts d'espasa.

Dia 30 de maig, a les 8'30 i 14'30: Campionat d'Espanya i preselecció olímpica de tir, al Polígon de Montjuïc.

A les 10'30: Dos partits de pilota a mà.

A les 10 i 15'30: Final del Campionat de Catalunya per equips de tercera categoria (intergrups) entre els guanyadors del grup Barcelona i Tarragona-Girona.

A les 12, aproximadament: Arribada i una volta a Montjuïc, del Campionat ciclista interclub.

A les 16'30: Matx Unió Esportiva Santboiana (campioni de Catalunya) contra Selecció Catalana, de Rugbi, a l'Estadi de Montjuïc.

A les 22: Campionat d'Espanya i preselecció olímpica de lluita grecoromana amateur al Gran Price.

Dia 31 de maig, a les 8'30 i 14'30: Campionat d'Espanya i preselecció olímpica de tir, al Polígon de Montjuïc.

A les 22: Matx infantil, matx Barcelona-Berna i matx interclubs de basquetbol, al Gran Price.

Dia 1 de juny, a les 10: Primera jornada del Campionat d'Espanya de tennis.

A les 22: Primera jornada del matx Barcelona-Basilea, de natació, a la piscina del Club de Natació Barcelona.

Sortida de la Volta Ciclista a Catalunya.

Dia 2 de juny, a les 10: Segona jornada del Campionat d'Espanya de tennis.

A les 10'30: Partits de pilota a pala i a cistella a punta, al Frontó Novetats.

Matx entre els combinats Canadenc-F.A.E.E.T. contra Mèxic-Catalonia de base-ball, a l'Estadi de Montjuïc.

A les 16: Curses d'obstacles per a automòbils i motos, a l'Estadi de la Fuxarda, de Montjuïc.

A les 16'30: Regates de Primavera, al Port de Barcelona.

A les 17'30: Segona jornada del matx Barcelona-Basilea, de natació, i Espanya-Suïssa de Water-polo, a la piscina de Montjuïc.

A les 22'15: VI d'honor, de clausura, al Saló de Sessions de la Generalitat de Catalunya.

Reforços al F. C. Barcelona

AVUI ARRIBA A BARCELONA

EL JUGADOR URUGUAIÀ

FERNANDEZ

El F. C. Barcelona es preocupa de reforçar el seu equip. Sembla que les gestions que iniciará, van encaminades a cercar un defensa, un mig ala, i un extrem esquerre. També estava mancat d'un interior esquerre, però aquest ja l'ha trobat amb el jugador uruguaià Fernandez, que aquest matí arribarà a Barcelona.

Fernandez és un dels jugadors de més fama al país dels campions olímpics. La premsa uruguaiana no es cansa de fer l'elogi del gran jugador internacional que és la marxa. Tot fa esperar, doncs, que es tracti d'un jugador de gran classe, del qual el «Barcelona» podrà treure'n gran profit. Si tot va com els directius blau-granes esperen, Fernandez es troba en bona disposició, possiblement diumenge debutarà en els rangs del «Barcelona» contra l'Sporting.

No cal dir, que de confirmar-se aquesta nova, el partit de diumenge veurà augmentar l'interès que normalment ha de desvetllar entre els aficionats.

PILOTA A MA

El Campionat Social del C. N. Barcelona

Proseguint amb el Campionat Social del C. N. Barcelona, diumenge passat, al Frontó de l'Escullera, es celebraren els partits ampicats. Els resultats foren els següents:

Bayo guanyà a Hernandez i Carreras, per forfoll.

Guals i Gascon són vençuts per Pacreu i Manau, per 14 a 25.

Demetri i Zuñu guanyaren a Grau i Anglada, per 25 a 16.

Giralt i Hernandez a Casasas i Marina, per 25 a 19.

Nadal i Almela a Masana i Guerrero, per 25 a 8.

Torrens i Ramon a Lamarca, per 25 a 14.

Sanxo i Blasco a Puntis i Banús, per 25 a 5.

Del 22 de maig a l'1 de juny
PRESENTACIO DE LES DARRERES
NOVETATS EN ARTICLES PER A BANY

MODELS ORIGINALS
ESCOTS VARIATS
COLORS D'ACTUALITAT
PREUS BARATISSIMS

Tots els compradors d'aquests articles seran obsequiats: Compra superior a pessetes 10, una ombrellera novetat per a platja; Compra superior a pessetes 15, una galleda i una pala per a platja; Compra superior a pessetes 25, un pràctic sac de platja

AVUI, PRIMER DIA DE VENDA!

CASA VILARDELL

VIA LAIETANA, 49-51 HOSPITAL, 36-38 FONTANELLA, 17- NOU DE RAMBLA, 8- SALMERON, 17- CARRIE, 73- RIERA BRUXA, 26.

mes, a acceptar qualsevol limitació internacional en el tonatge de vaixells de guerra tals com submarins, i n'acceptarà la total abolició, d'acord amb una equitativa regulació internacional.

Es tracta de cap acte de sabotatge, sinó d'una simple imprudència dels esmentats obrers, que empraven la gasolina per a llur treball i fuma- ven prop d'aquell lloc, cosa que pro- vocà la inflamació de l'essència.

GOVERN GENERAL

Pic i Poní "Els Segadors"

EL PLA QUINQUENNAL DEL SENYOR PIC --- "ELS SEGADORS"

NO ES CAP HIMNE, SEGONS EL GOVERNADOR INTERI --- PROPOSITS DEL CONSELLER DE SANITAT

El governador general interí va rebre ahir els periodistes després de celebrar una reunió amb els comissaris de les delegacions comarcals de la Generalitat.

—Està estat reunit—comença dient el senyor Pic—amb els comissaris per tal de fer un memoràndum relacionat amb el "pla quinquennal" del qual val parlar-vos. Ells con- vençien als alcaldes dels pobles per tal que, tot seguit, trametin a les comissions corresponents una relació de les necessitats de millores públi- ques que tingui el poble. Que diguin si els manquen escoles, dispensaris, hospitals, aigua, camins, carreteres, serveis sanitaris, i resumirà tots els assumptes en un report al comissari el qual ens en donarà compte a nos- altres celebrarem un consell a cada una de les capitals de "provincia". A Barcelona, a les poblacions caps de partit per tal de tractar-ho amb el comissari. També canviarem im- pressions amb els alcaldes dels po- bles interessats. Aleshores això pas- sarà a les respectives conselleries per tal que en el termini de dos mesos presentin un pressupost de les obres que quedin aprovades, i es veurà quin solució se li dona d'acord amb les possibilitats econòmiques, comptant, naturalment, amb l'ajut de l'Estat. Els respectius consellers ho tindran en estudi fins l'octubre, que procura- rem emprendre aquest "pla quin- quennal".

—Ha quedat resolta la qüestió de "Penya Rhin", que havíeu de tractar en el passat Consell?—preguntà un periodista.

—No hem resolt res ni varem tractar-ne en el Consell. Això podria pre- guntar-ho al conseller de Cultura, el qual pot convocar una reunió extra- ordinària si ho creu necessari.

—Heu llegit l'editorial que publi- ca "La Veu" referent al nombre de consellers que formen el Govern de la Generalitat?

—No; no l'he llegida—contestà el senyor Pic—, però si m'expliquen el que diu jo us contestaré.

El reporter explicà que el diari de la Lliga no troba bé que hagin estat nomenats nous consellers per a for- mar el Govern de la Generalitat, i que en compte que no s'ha de fer política, i en canvi, el Govern an- terior al 6 d'octubre estava compost de menor nombre de consellers.

—Es lamenta que "La Veu" vegi les coses quan ja estan fetes. Així i tot, aquest editorial no podrà influir per a desfer una cosa que ja ha pres estat.

—Senyor governador: com vos sa- beu, abans del 6 d'octubre les emis- sors de ràdio catalanes, en acabar les emissions, tocaven l'himne "Els Segadors" i d'enguà d'aquella data no ho fan. És això una prohibició?

—De himne, no n'hi ha més que un: el nacional. "Els Segadors" es poden tocar a casa, què vulgui fer- ho. El que no es pot fer és fer-ne un himne en contra del que a Catalunya volen. Repetiteix que no hi ha cap pro- hibició, però que no se'n posi un altre, que l'"Himne de Riego". A la ràdio, mentre ho demanin, poden tocar el que vulguin, però no en ac- bar les emissions ni donant-li el ca- ràcter d'himne, sinó entre el progra- ma, com una de tantes composicions. La Generalitat no ha insinuat cap himne. Així si per cas haurà d'esser si es repeteix un 6 d'octubre i gua- nyen els revolucionaris i Catalunya es separa.

—Es que, per exemple, ni en les fes- tes dels Jocs Florals no es va tocar "Els Segadors", cosa que hi ha una pri- mera vegada que passa. Això no havia succeït ni en temps de la monarquia.

—Doncs, mireu, és així. Després de tot, a la festa dels Jocs Florals no es va tocar ni l'himne de Riego...

—El senyor Pic i Poní s'acomia- da dels periodistes.

Tanbé rebé ahir els periodistes el conseller de Sanitat, senyor Huguet, el qual els facilità la nota que pu- bliquem a continuació i sobre la qual feu amplies explicacions amb els re- dactors de les respectives premses.

En el mateix sentit en què està re- dactada.

Especialment s'interessà perquè es reconegués el dret de percebre els ho- noraris als metges auxiliars i aju- dants dels hospitals de Catalunya, tenint en compte—dixi—la crisi eco- nòmica que travessen els metges ca- talans.

La nota facilitada pel conseller de Sanitat diu així:

"Tal com s'ha fet constar pública-

ment, és intenció d'aquest conseller organitzar el més ràpidament possi- ble tots els serveis que depenen del seu departament i dictar les oportu- nes disposicions amb el fi que aques- tes organitzacions i serveis rendixin la màxima eficàcia a benefici de la Sanitat Pública de Catalunya.

Constitueix un dels motius de pre- ocupació d'aquesta Conselleria la de- finitiva resolució dels problemes hos- pitalaris, solució que dependrà de la importància i la detallada existència que d'ella es pensa fer, serà qüestió de dedicar-li uns moments que jo espero trobar-los en la pròxima vi- sita que des d'ara invito als dignes representants de la Premsa perquè la- rugin a propera setmana. Més no puc silenciament que el que sobre aquest punt crec fonamental, i és que, a més de la insuficiència hos- pitalària de caràcter general que tothom coneix, hi ha el deure d'exi- gència, per part de l'Estat, Genera- litat i Ajuntament, una altra defi- ciència molt més important que aquella, com és la necessitat que proporcioni assistència mèdica i lli- ta a uns 3.000 malalts tuberculosos d'ar-reu de Catalunya i no catalans, pro- blema que és necessari solucionar i que si es pogués aconseguir podria ésser el punt de partida per a la solució total del gran problema hos- pitalari.

Tampoc no podem perdre de vista la situació d'un sens fi de dements que no troben, així mateix, manera d'intermar-se, la qual cosa és molt sensible, ja que molts d'ells, gràcies als avanços de la psiquiatria moderna són tan perfectament curables com alguns malalts difícils de qualsevol altra especialitat mèdica, però no és raonable que per a llur guariment i sosteniment les Corporacions oficials abonin la quantitat de 2, 250 i 3 pes- setes com a màxim, quan per als al- tres malalts de la Generalitat, per me- nys de 5 pessetes no es poden sos- tenir i molt menys tractar, si hom ho vol fer de la manera científica i hu- mana que tenim l'obligació.

Com es veu, és també preocupació del conseller contribuir al fet que to- tes les classes socials puguin gaudir de la rebalta que representa el seguir dels específics, avui a un preu tan elevat que molts malalts no po- den cursar llur tractament per man- ca de mitjans econòmics. Confio que dintre de quinze dies, aproximada- ment, amb el bon esperit que he trobat en els consellers oficials, fan- macèutics i amb els assessoraments que penso recollir de les corporacions i mitjans, que amb tant d'encert es preocupen d'aquest problema, queda- rà satisfactoriament resolt.

Tinc una veritable satisfacció d'ha- ver donat a conèixer a tots els dis- tints representants de la Premsa de Catalunya.

Més que com a conseller de la Ge- neralitat, com a metge, que voste- us no ignoreu que sóc, coneix, així mateix, el problema gravíssim que tra- versa la nostra societat, així mateix, classe, que no és considerada com a mèdica per moltes corporacions que s'ocupen justament de la solució d'al- tres problemes com els hospitalaris, l'atur obrer, la greu crisi econòmica que travessa la nostra terra, però jo trobat en els consellers oficials fan- macèutics i amb els assessoraments que penso recollir de les corporacions i mitjans, que amb tant d'encert es preocupen d'aquest problema, queda- rà satisfactoriament resolt.

—Tinc una veritable satisfacció d'ha- ver donat a conèixer a tots els dis- tints representants de la Premsa de Catalunya.

Més que com a conseller de la Ge- neralitat, com a metge, que voste- us no ignoreu que sóc, coneix, així mateix, el problema gravíssim que tra- versa la nostra societat, així mateix, classe, que no és considerada com a mèdica per moltes corporacions que s'ocupen justament de la solució d'al- tres problemes com els hospitalaris, l'atur obrer, la greu crisi econòmica que travessa la nostra terra, però jo trobat en els consellers oficials fan- macèutics i amb els assessoraments que penso recollir de les corporacions i mitjans, que amb tant d'encert es preocupen d'aquest problema, queda- rà satisfactoriament resolt.

Tanbé rebé ahir els periodistes el conseller de Sanitat, senyor Huguet, el qual els facilità la nota que pu- bliquem a continuació i sobre la qual feu amplies explicacions amb els re- dactors de les respectives premses.

En el mateix sentit en què està re- dactada.

Especialment s'interessà perquè es reconegués el dret de percebre els ho- noraris als metges auxiliars i aju- dants dels hospitals de Catalunya, tenint en compte—dixi—la crisi eco- nòmica que travessen els metges ca- talans.

La nota facilitada pel conseller de Sanitat diu així:

"Tal com s'ha fet constar pública-

EL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

En la sessió d'ahir s'aprovà el suplicatori per a processar el diputat socialista Sr Negrín

Es parlà també de l'atur obrer i de les autoritzacions en la qüestió del blat

A un quart de cinc de la tarda i sota la presidència del senyor Alba sobre la sessió.

Les tribunes i escons estan molt desanimats.

En el banc blau els ministres d'E- stat, Marina i Treball.

Aprovada l'acta de la sessió ante- rior i llegit el despatx ordinari es passa a l'Ordre del Dia.

Es posà a discussió un dictamen de la Comissió d'Estat sobre el pro- jecte de Llei de plantilles dels Cos- sos tècnics administratius i auxiliars del Ministeri d'Estat. El dictamen és aprovat.

El ministre de Marina, des de la tribuna de secretaris dóna lectura a un projecte de Llei que passa a la Comissió corresponent.

Es posà a discussió un dictamen de la Comissió de demandes sobre les assenyalades amb els números 59 a 65, i són aprovats.

També són aprovats sense discus- sió dos dictàmens de la Comissió de suplicatori, l'un concedint l'autorització sol·licitada pel Tribunal Su- prem per a procedir contra el dipu- tat socialista senyor Juan Negrín, en causa a instància del comitè d'indus- trials i l'altre concedint l'autorització sol·licitada pel mateix Tribunal per a procedir contra el també di- putat socialista senyor Carlos Her- nández Zancajo en causa per injú- rias i calúmnies.

Aquest darrer dictamen ha moti- vat una intervenció del diputat d'Unió Republicana senyor Alonso Rodríguez el qual l'impugna. El de- fensa el mateix membre de la Comissió de suplicatori senyor Espar- zaga (Popular Agrari).

El Sr. DIAZ AMBRONA s'alça per a adreçar una pregunta al mi- nistre de Treball relacionada amb l'atur forçós.

—L'atur forçós—diu—no és un problema d'avui. Amb major o menor intensitat l'atur forçós ha existit sempre des del començ del segle i s'ha accentuat després de la gran guerra. En aquests darrers anys ha arribat a obtenir un gran volum.

Quina ha estat l'actuació de l'E- stat espanyol davant d'aquest proble- ma? Un projecte pel qual es dedi- caven quantitats importants a obres públiques, un pla orgànic previ i la creació de la Junta Nacional contra l'atur forçós. Creu que unes i altres mesures han resultat nul·les.

El cap del Govern des de la tribu- na de secretaris dóna lectura als pro- jectes de Llei referents als traspa- sos de serveis a Catalunya acordats en el Consell de Ministres d'aquest matí.

Després el ministre de la Guerra llegeix el seu projecte de reorganit- zació del Consell Superior de Guer- ra.

El ministre de Treball fa ús de la paraula per a contestar al senyor Diaz Ambrona. Explica que visci- tuds perquè han travessat els pro- jectes contra l'atur forçós fins arribar a l'actual que ha procurat també els mitjans econòmics d'acord a l'index de països que tenen les diverses co- marques. Amb l'experiència del temps que ha passat s'ha atacat a fons el problema de l'atur forçós.

El senyor PEREZ MADRIGAL di- rigeix un preu al ministre de Marina referent a unes millores que no signifiquen despeses per al tresor, però ara veu amb disgust, que el dic- tamen ha desaparegut de l'Ordre del Dia. Creu que aquest fet serà recti- ficat per l'actual ministre de Marina i pregunta qui ha retirat el dic- tamen.

Afegeix que el dictamen s'ha reti- rat perquè així ho ha disposat un transeünt dels passadissos de la Cambra. Qui és un transeünt dels passadissos per això?

El PRESIDENT DE LA CAMBRA diu que el dictamen ha desaparegut de l'Ordre del Dia perquè així ho fou determinat en un ofici del vice-presi- dent de la Comissió de Marina en funcions de president perquè el Mi- nistre del Ram ho estudiaria.

El senyor Alba dóna lectura a l'o- fici esmentat.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

El ministre de Marina intervé i es lamenta que siguin els diputats

ha desenvolupat una activitat molt gran. Al mateix temps que efectua- rem les gestions nacionals amb el lligit italo-abissini, que tan direc- tament afecta Anglaterra pels inte- ressos que té a l'Àfrica Oriental, el senyor Eden s'ha ocupat de les dife- rences entre Anglaterra i Rússia i ha aconseguit, segons sembla, que Rus- sia desistís de publicar la memò- ria crítica relativa a l'assassinat del rei Alexandre.

de la majoria els que es dediquen a molestar el Govern.

(Entra el ministre de Justícia i Comerç).

Hom llegeix una proposició no de llei demanant una declaració de la Cambra sobre els termes del con- curs obert com a conseqüència de la llei d'autoritzacions encaminada a regular el mercat del blat per creure que l'esmentat concurs no s'ajusta als termes de l'esmentada llei.

La defensa el seu primer signat, senyor DIEZ PASTOR, de Unió Re- publicana.

L'orador comença per fer història del que ha ocorregut a partir de la vigència de la llei d'autoritzacions re- dactada en temps que el senyor Ji- menez Fernández regentava la car- tera d'Agricultura.

(Entra el ministre d'Agricultura.) El senyor Jimenez Fernández—diu l'orador—obrí un concurs al qual, segons "El Debate", òrgan oficial de les autoritzacions, havien de con- currer els sindicats agrícoles catò- licos amb el concurs de la banca pri- vada.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ diu: Tot està bé menys allò de l'òr- gan.

El senyor DIEZ PASTOR: Ja em reificava després.

L'orador continua dient que l'an- terior ministre d'Agricultura, llei a la Comissió corresponent una carta del senyor Gil Robles en la qual aquest afirmava que si no hi havia una ga- rantia de venda no hi hauria res a fer en el concurs.

Diversos diputats protesten i de- manen la lectura d'una llei a la Comissió d'Agricultura.

El senyor DIEZ PASTOR diu que no pot fer-ho, perquè la carta no és al seu poder, però respon de la certesa de la seva afirmació i per a demostrar la veritat el testimoni dels diputats que formen part de la Comissió d'Agricultura.

Explica les gestions realitzades per la Comissió i els motius que tingue- ren el senyor Alvarez Mendizábal i el per a salvar el seu vot.

Combat el monopoli del blat, que, al seu judici, es tracta de crear, per tal de realitzar una propaganda a favor dels sindicats de caire con- fessional.

(Protestes en diversos sectors de la Cambra.) El ministre de la GUERRA s'alça per tal de contestar a l'al·lusió que hom li ha dirigit, i demana al se- nyor Diez Pastor que reproduï les seves paraules i que faci donar res- postes immediates, ja que quan les ha pronunciat el senyor Diez Pastor, el senyor Gil Robles no estava al banc blau.

El senyor DIEZ PASTOR mani- festa que en reunir-se la Comissió

de la majoria els que es dediquen a molestar el Govern.

(Entra el ministre de Justícia i Comerç).

Hom llegeix una proposició no de llei demanant una declaració de la Cambra sobre els termes del con- curs obert com a conseqüència de la llei d'autoritzacions encaminada a regular el mercat del blat per creure que l'esmentat concurs no s'ajusta als termes de l'esmentada llei.

La defensa el seu primer signat, senyor DIEZ PASTOR, de Unió Re- publicana.

L'orador comença per fer història del que ha ocorregut a partir de la vigència de la llei d'autoritzacions re- dactada en temps que el senyor Ji- menez Fernández regentava la car- tera d'Agricultura.

(Entra el ministre d'Agricultura.) El senyor Jimenez Fernández—diu l'orador—obrí un concurs al qual, segons "El Debate", òrgan oficial de les autoritzacions, havien de con- currer els sindicats agrícoles catò- licos amb el concurs de la banca pri- vada.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ diu: Tot està bé menys allò de l'òr- gan.

El senyor DIEZ PASTOR: Ja em reificava després.

L'orador continua dient que l'an- terior ministre d'Agricultura, llei a la Comissió corresponent una carta del senyor Gil Robles en la qual aquest afirmava que si no hi havia una ga- rantia de venda no hi hauria res a fer en el concurs.

Diversos diputats protesten i de- manen la lectura d'una llei a la Comissió d'Agricultura.

El senyor DIEZ PASTOR diu que no pot fer-ho, perquè la carta no és al seu poder, però respon de la certesa de la seva afirmació i per a demostrar la veritat el testimoni dels diputats que formen part de la Comissió d'Agricultura.

Explica les gestions realitzades per la Comissió i els motius que tingue- ren el senyor Alvarez Mendizábal i el per a salvar el seu vot.

Combat el monopoli del blat, que, al seu judici, es tracta de crear, per tal de realitzar una propaganda a favor dels sindicats de caire con- fessional.

(Protestes en diversos sectors de la Cambra.) El ministre de la GUERRA s'alça per tal de contestar a l'al·lusió que hom li ha dirigit, i demana al se- nyor Diez Pastor que reproduï les seves paraules i que faci donar res- postes immediates, ja que quan les ha pronunciat el senyor Diez Pastor, el senyor Gil Robles no estava al banc blau.

El senyor DIEZ PASTOR mani- festa que en reunir-se la Comissió

de la majoria els que es dediquen a molestar el Govern.

(Entra el ministre de Justícia i Comerç).

Hom llegeix una proposició no de llei demanant una declaració de la Cambra sobre els termes del con- curs obert com a conseqüència de la llei d'autoritzacions encaminada a regular el mercat del blat per creure que l'esmentat concurs no s'ajusta als termes de l'esmentada llei.

La defensa el seu primer signat, senyor DIEZ PASTOR, de Unió Re- publicana.

L'orador comença per fer història del que ha ocorregut a partir de la vigència de la llei d'autoritzacions re- dactada en temps que el senyor Ji- menez Fernández regentava la car- tera d'Agricultura.

d'Agricultura, el ministre d'aquest Departament va llegir una carta del senyor Gil Robles en la qual aquest deia que havien de donar-se certes facilitats si hom volia que hi ha- guessin concursants. A més, he re- lacionat aquesta carta amb unes ma- nifestacions del periòdic "El Debate".

El ministre de la GUERRA diu que el que desitja saber és si el senyor Diez Pastor, malgrat la insidia lla- nçada en moments en què l'orador no era al saló de sessions.

El ministre d'AGRICULTURA, en una extensa intervenció, surt al pas dels arguments del senyor Diez Pas- tor i fa una defensa de la Llei d'Au- toritzacions, encara que creu que s'hi han de fer algunes reformes.

El senyor JIMENEZ FERNAN- DEZ intervé per tal d'acabar alguns punts del discurs del senyor Diez Pastor.

Lamenta que aquest s'hagi diri- git al senyor Gil Robles, essent com és l'orador l'únic responsable de la llei d'autoritzacions. La seva solida- ritat amb el cap popular agrari és que no tindrà la insidia lla- nçada amb el concurs de la banca pri- vada.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ diu: Tot està bé menys allò de l'òr- gan.

El senyor DIEZ PASTOR: Ja em reificava després.

L'orador continua dient que l'an- terior ministre d'Agricultura, llei a la Comissió corresponent una carta del senyor Gil Robles en la qual aquest afirmava que si no hi havia una ga- rantia de venda no hi hauria res a fer en el concurs.

Diversos diputats protesten i de- manen la lectura d'una llei a la Comissió d'Agricultura.

El senyor DIEZ PASTOR diu que no pot fer-ho, perquè la carta no és al seu poder, però respon de la certesa de la seva afirmació i per a demostrar la veritat el testimoni dels diputats que formen part de la Comissió d'Agricultura.

Explica les gestions realitzades per la Comissió i els motius que tingue- ren el senyor Alvarez Mendizábal i el per a salvar el seu vot.

Combat el monopoli del blat, que, al seu judici, es tracta de crear, per tal de realitzar una propaganda a favor dels sindicats de caire con- fessional.

(Protestes en diversos sectors de la Cambra.) El ministre de la GUERRA s'alça per tal de contestar a l'al·lusió que hom li ha dirigit, i demana al se- nyor Diez Pastor que reproduï les seves paraules i que faci donar res- postes immediates, ja que quan les ha pronunciat el senyor Diez Pastor, el senyor Gil Robles no estava al banc blau.

El senyor DIEZ PASTOR mani- festa que en reunir-se la Comissió

de la majoria els que es dediquen a molestar el Govern.

(Entra el ministre de Justícia i Comerç).

Hom llegeix una proposició no de llei demanant una declaració de la Cambra sobre els termes del con- curs obert com a conseqüència de la llei d'autoritzacions encaminada a regular el mercat del blat per creure que l'esmentat concurs no s'ajusta als termes de l'esmentada llei.

La defensa el seu primer signat, senyor DIEZ PASTOR, de Unió Re- publicana.

L'orador comença per fer història del que ha ocorregut a partir de la vigència de la llei d'autoritzacions re- dactada en temps que el senyor Ji- menez Fernández regentava la car- tera d'Agricultura.

(Entra el ministre d'Agricultura.) El senyor Jimenez Fernández—diu l'orador—obrí un concurs al qual, segons "El Debate", òrgan oficial de les autoritzacions, havien de con- currer els sindicats agrícoles catò- licos amb el concurs de la banca pri- vada.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ diu: Tot està bé menys allò de l'òr- gan.

El senyor DIEZ PASTOR: Ja em reificava després.

L

TERRES DE LENGUA CATALANA

TARRAGONA

INFORMACIO LOCAL
Del senyor Latorre, comissionat pels elements d'Esquerra Republicana de la nostra ciutat perquè portés un salut al President Companys i consellers presos a Madrid, s'ha rebut una carta en la qual tractant les impressions rebudes i l'optimisme polític dels empresonats i uns motius vibrants d'encoratjament pels republicans d'Esquerra de Tarragona i les comarques.

—Per l'auditor militar han estat sotmesos les causes a 17 dels encartats en els fets de El Vendrell quedant reduït a nou el nombre de processos que hauran de compareixer davant el Consell de guerra, la celebració del qual encara no ha estat aprovada.

—Hom diu que el proper diumenge se celebrará la col·locació de la primera pedra de l'edifici de la Cooperativa Eléctrica. Popular que es construirà al pati ja conegut de davant de la Tabacalera.

—Com si s'hagués tractat del «Parto de les mantes» per fi ha aparegut la llista de la Gestora municipal tarragonina, en la qual encara hom anuncia que hi manquen només dos noms.

Males llengües asseguruen que les continues raons hagudes cada nit fins que s'ha pogut confeccionar la llista han estat produïdes perquè els elements principals han escorregut el què calia i per fi s'han emparat els noms que el lector podrà jutjar per ell mateix.

Una novetats mitges ha estat el que hom assegurava que l'ex-militant de la Lliga i ex-secretari de Casabó i actual membre de la CEDA Josep Batlle, seria nomenat alcalde.

Els gestos són: Jau Ricomà, Joaquim Delcós, Francesc Vidal i Joan Valls, Lliga; Antoni Prat, Jaume Borrà i Ramon Gomis, carlistes; Antoni Ramon, Francesc Brell, Maximilià Ramos, Quillem Boxó, Josep Vázquez, Baptista Andreu i Ramon Vinyà, radicals; Josep Batlle, August, Sandoval, Joan, Maria Girona, Josep Segú, Josep M. Jané, Josep M. Vendrell i Salvador Grases, CEDA.

—Ricard Ferrando, el guanyador del Gran Premi de Barcelona, ha estat el primer inscrit per a prendre part a la cursa ciclista internacional William Tarrin, que se celebrará per les festes de juny a la nostra ciutat.

BADALONA

DESPRÉS DE LA CONSTITUCIO D'AJUNTAMENT: EL QUE ES DIUEN RADICALS I LIGIA
El setmanari de Lliga Catalana, «Sol i cent» comentant el nomenament del conseller que ha d'ocupar el lloc del senyor Isern, diu: Primer fou nomenat el senyor Pera, l'endemà fou destituït i nomenat el senyor Ribó (radical), però també aquest nomenament fou objecte d'esmena, i a la tarda encara no estava a la secretaria el «Buletí Oficial», ja hi havia una ordre de Presidència de la Generalitat, suspensió també fins a nova ordre aquest segon nomenament.

Després referint-se a la constitució de l'ajuntament següent dient de la Lliga i de la Lliga La solució ha causat satisfacció pel que significava davant l'actitud presa aquests dies pels radicals d'intransigència i cobdícia. Ens plau fer notar que els radicals amb onze consellers, no tenen cap conseller-regidor.

Per la seva banda l'òrgan dels radicals «República» diu «dolent-se que l'hagin deixat sense res: Ni un fet que vingues a emparar les nostres, ni una noblesa no s'havia produït, ni mai, tot sense cap explicació prèvia, sense res que ho fonamentés, sense un exclòs com si fossim apèstels del govern de la ciutat. Abonava el criteri que els llocs havien d'ésser repartits, el fet que els radicals i regionalistes coneguts havien anat a les eleccions i havien conviscut des d'aleshores amb la major harmonia, i acaba dient: «Que ha passat perquè la Lliga s'hagi portat una tant de desconsideració?»

Després parlant de l'elecció dels quatre consellers regidors, dediquen les següents i textuals paraules al senyor Boldú, de la CEDA, únic a Badalona d'aquest partit: «I para la quarta tenència queda proclamada el senyor Boldú per 12 vots contra 11 en blanc, però dijous heu que les 11 paquets en blanc llevada la següent inscripció: «Cuidada de les nostres bandes res hem d'afegir-hi, els comentaris sobre, tant

REUS

NOTES DIVERSES

—Durant la nit del dissabte propassat, uns lladregots entraren a la botiga del senyor Llorenç Angelats, que viu al carrer de Pedrer, número 22, i es varen emportar una ràdio, una bicicleta de criatura, llonganisses, una quantitat d'oli, i altres objectes. Hom ignora de moment, el total del valor robat. Els malfactors, per a poder portar a cap els seus propòsits, varen haver de forçar primer una porta que dona a la part de la via del tren de M. S. A., i després tiraren a terra un embà del pati, entrant aleshores a l'interior de la casa.

—Han estat exposats a diversos establiments de la ciutat els valuosos premis que es rifaran el proper diumenge, dia 26, amb motiu de la XXIII Festa del Pedal. Tant per l'entusiasme que hi posa els participants, com per l'assistència que hom troba arreu, fa preveure que aquesta important festa assolirà uns esplendors únics.

—La darrera actuació del F. C. Sabadell a Vigo davant el Celts, ha desvelat gran expectació pel jugador Girona del Reus Deportiu, que va acarar-se amb Abadal. El matx fou guanyat pel reusenc per 3-0, i va quedar classificat per a disputar la semifinal del Campionat de Catalunya amateurs.

—Després de la seva victòria sobre el Gimnàstic de Tarragona, l'equip del Reus Deportiu ha obtingut el títol de campió de la «provincia» per equips. L'ambient tenístic després d'aquesta manifestació és molt optimista per a futures competicions.

—Degut a les tasques escolars, fi de curs la revista «Aules» s'ha vist precisada a ajornar fins a darrers de mes la publicació del seu número extraordinari que clourà el primer curs de la revista.

—Ha aparegut un nou setmanari tradicionalista «El Radical».

Decididament ni els carlins podien arribar a més ni els radicals a menys. Tot sigui per aixemplant l'Ària de la República.

solis direm una vegada més que a-queselles bones intencions del senyor Borràs de posar Badalona a tan bon lloc, cada dia es fan més difícils i més tenint en compte les po-neries pronunciades en ple saló de sessions pel senyor Vives, que ell sempre havia estat partidari de rompre amb els radicals.

SABADELL

La Unió Ciclista Sabadell, ha obert una subscripció a favor del notable corredor ciclista sabadellenc Casamada perquè pugui defensar els colors locals en la pròxima Volta Ciclista a Catalunya. La simpatia que gaudeix aquest modest corredor fa preveure que serà un èxit.

—En el partit inaugural de la temporada de Club Natació Sabadell, que va a F. A. E. E. T. per 3-0 a 0.

—Continuen activant-se els treballs per l'Aplic de la Sarda a la localitat, tindrà lloc al Bosc de Can Feu el proper diumenge, dia 26, i hi prendran part les cobles «Antiga de Terrassa», «Principal de Sabadell» i «Principal del Vallès» locals, «Barcelonès» i «Albert Martí» de la capital.

—Han estat exposats a diversos establiments de la ciutat els valuosos premis que es rifaran el proper diumenge, dia 26, amb motiu de la XXIII Festa del Pedal. Tant per l'entusiasme que hi posa els participants, com per l'assistència que hom troba arreu, fa preveure que aquesta important festa assolirà uns esplendors únics.

—La darrera actuació del F. C. Sabadell a Vigo davant el Celts, ha desvelat gran expectació pel jugador Girona del Reus Deportiu, que va acarar-se amb Abadal. El matx fou guanyat pel reusenc per 3-0, i va quedar classificat per a disputar la semifinal del Campionat de Catalunya amateurs.

—Després de la seva victòria sobre el Gimnàstic de Tarragona, l'equip del Reus Deportiu ha obtingut el títol de campió de la «provincia» per equips. L'ambient tenístic després d'aquesta manifestació és molt optimista per a futures competicions.

—Degut a les tasques escolars, fi de curs la revista «Aules» s'ha vist precisada a ajornar fins a darrers de mes la publicació del seu número extraordinari que clourà el primer curs de la revista.

—Ha aparegut un nou setmanari tradicionalista «El Radical».

Decididament ni els carlins podien arribar a més ni els radicals a menys. Tot sigui per aixemplant l'Ària de la República.

LLEIDA

NOTES LOCALS

A la Plaça Paleria es va celebrar ahir un gran nombre de venedors de peix per a protestar de l'ordre dictat pel ministre de Treball segons la qual se'ls obliga a obrir les botigues els diumenges d'estiu, durant quatre hores. L'alcalde-gestor va rebre una Comissió que s'havia desfilat del grup, el qual va manifestar que traslladaria els seus indicats a les autoritats corresponents.

—Ha quedat clausurada l'exposició-concurs de Primavera que s'ha celebrat al Museu Morera.

—La senyoreta Carme Llorens i Garcia, filla del conegut banquer, Jordi Llorens, ha contractat matrimoni amb el jove, amic nostre, Alexandre Capdevila i Capell.

—Aquest matí ha arribat a aquesta ciutat l'aviador Josep Canudas, acompanyat del seu secretari, J. Domènech, els quals han visitat uns terrenys per a un possible emplaçament d'un camp d'aviació.

—A la població veïna de Tàrraga, foren detinguts al domicili d'Antoni Roca dos individus fills de Granada que hi havien estat venent el bitllet núm. 31.280 que ha estat afavorit amb el

PRIMER PREMI DE PESSETES 150.000 com també ha venut el bitllet número 36.025 afavorit amb el

QUART PREMI DE PESSETES 55.000 les corresponents aproximacions i CENT-DEU BITLLETS de la centena d'amadors: Aquesta Administració serveix comandes a provincies i a tots els pobles de la regió

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 31.280, premiat amb 150.000 pessetes
BARCELONA — TEMBLEQUE — MADRID

Segon premi, núm. 16.833, premiat amb 95.000 pessetes
MURCIA — MADRID — SARAGOSSA

Tercer premi, núm. 43.767, premiat amb 75.000 pessetes
MELILLA

Quart premi, núm. 36.025, premiat amb 55.000 pessetes
BARCELONA — SAN SEBASTIAN

Cinquè premi, núm. 27.498, premiat amb 40.000 pessetes
CUENCA — JEREZ

LA LOTERIA DE LA SORT

DE

MIQUEL VALDES

Rambla de les Flors, 12

Demostre constantment ésser la més afortunada d'Espanya i s'ha proposat enriquir tot Barcelona. I efectivament, així és: després d'haver venut el **SEGON PREMI** de 3.000.000 de ptes. del passat sortej, en el d'ahir ha venut el bitllet núm. 31.280 que ha estat afavorit amb el

PRIMER PREMI DE PESSETES 150.000

com també ha venut el bitllet número 36.025 afavorit amb el

QUART PREMI DE PESSETES 55.000

les corresponents aproximacions i CENT-DEU BITLLETS de la centena d'amadors: Aquesta Administració serveix comandes a provincies i a tots els pobles de la regió

PREMIATS AMB 3.000 PTES.

6.730 Logronyo, Bilbao.	013 049 080 205 208 210 263 275 281	VINT-I-QUATRE MIL
8.110 Málaga, València.	294 317 313 324 326 343 367 404 423	15.200
27.963 La Corunya, Madrid.	417 473 550 551 577 578 606 692 721	VINT-I-SIS MIL
2.943 BARCELONA, Jaén, Bilbao.	725 809 824 915 989	000 005 008 018 052 059 068 076 082
10.065 Gijón, Madrid, Jerez.		091 105 136 145 159 161 185 200 214
8.184 Madrid.		294 301 311 314 321 340 387 439
15.200 Santander, València, Madrid.		450 463 501 506 538 540 545 662 689
32.590 BARCELONA, València, Ceuta.		683 685 689 769 796 856 882 843 970
30.774 Ceuta, San Sebastian.		991
35.028 Las Palmas, Madrid, Sevilla.		VINT-I-SET MIL
18.615 Madrid, Olvera.		000 037 040 057 068 081 089 154 205
27.241 BARCELONA, Aranjuez.		286 310 327 339 345 372 393 448 650
27.950 BARCELONA, Dos Hermanas		495 517 532 539 578 599 614 638 650
44.381 Vigo.		578 717 745 763 764 799 878 894 902
36.471 BARCELONA, Gijón.		931 942
255 BARCELONA, Ceuta, León.		VINT-I-SET MIL
39.006 BARCELONA, Sevilla, Madrid.		000 037 040 057 068 081 089 154 205
21.268 BARCELONA, Madrid, La Corunya.		286 310 327 339 345 372 393 448 650
44.649 Sevilla.		495 517 532 539 578 599 614 638 650
42.753 La Corunya.		578 717 745 763 764 799 878 894 902

PREMIATS AMB 500 PTES.

DESENA	01 27 41 51	CENTENA
109 116 174 202 226 237 273 278 188		306 337 362 365 373 404 453 462 500
531 534 547 549 574 585 618 620 635		711 720 724 784 804 883 915 924 976
087 112 169 174 185 219 275 290 332		352 373 407 411 452 490 512 516 526
555 634 647 701 754 757 808 819 845		960 996
006 009 018 028 043 173 174 196 221		346 424 429 437 465 470 482 658 681
727 773 857 862 878 883		000 027 249 278 288 307 334 396
491 530 536 583 620 658 690 800 905		927 985
000 050 054 131 139 155 202 225 257		280 380 434 560 574 659 676 711 734
835 850 869 886 943		000 020 031 038 123 155 156 159 205
207 246 256 265 316 349 357 363 388		446 447 482 493 532 548 573 626 630
644 657 761 769 794 795 839 842 942		967 973
003 031 063 070 110 133 347 376 400		404 411 419 425 467 485 566 584 646
647 650 713 735 786 794 812 831 840		947 953 998
018 028 066 078 088 105 124 143 204		206 238 245 256 348 353 358 415 420
421 490 497 498 603 624 637 772 779		816 823 838 863 865 875
017 039 047 068 088 105 113 137 181		183 192 245 322 374 376 381 395 417
468 477 644 666 687 755 769 773 797		468 477 644 666 687 755 769 773 797
008 058 062 134 207 255 270 301 312		327 408 413 422 433 439 464 485 508
574 591 598 626 683 691 826 829 900		949 981 992
040 085 123 204 207 221 235 281 320		348 409 423 425 445 447 457 464 691
614 686 692 697 643 697 670 690 761		790 905 914 987
079 100 101 180 198 203 210 217 242		263 297 301 318 318 345 356 420 442
502 528 573 613 654 728 742 746 758		766 772 814 892 846 881 898 889
018 044 084 121 168 208 211 214 225		258 326 346 348 422 491 501 597 622
640 642 674 689 698 727 743 758 825		626 839 845 856 872 875 887 906 958
970		
039 088 117 130 164 226 236 239 901		415 423 433 519 539 566 573 631 650
681 742 836 846 866 872 900 970 981		
007 011 084 096 129 134 183 203 208		349 416 427 442 475 503 533 579 653
660 664 702 744 804 832 905 950 953		564
020 031 121 180 215 267 276 311 312		340 380 396 403 404 438 482 498 499
514 518 533 544 557 577 590 650 657		606 698 814 879 880 890 898 956 965
148 219 222 252 285 329 358 359 368		408 410 423 434 460 580 595 630 653
657 661 719 731 759 767 845 852 902		931 956
000 019 027 071 072 090 094 132 165		167 171 181 235 282 304 312 325 410
415 436 440 469 519 539 566 614 637		652 655 663 696 717 729 756 771 828
840 843 829		
004 021 159 173 178 201 212 235 249		250 255 280 283 292 314 325 336 338
339 447 454 474 475 535 596 632 655		682 686 756 759 789 795 82 920 939
942 943 981 987 997		
029 081 085 101 107 133 164 183 187		224 315 331 342 348 387 481 515 534
546 562 584 593 687 682 736 806 905		930 946 992 999
000 013 017 064 073 111 124 134 143		156 204 223 236 285 332 335 366 402
445 455 472 492 515 524 607 636 670		702 709 709 737 813 814 856 888 906
908 909 915 976		
022 118 159 172 219 231 241 255 341		366 484 514 523 552 580 590 592 632
545 704 732 737 741 775 806 832 920		953
026 031 034 154 207 213 250 268 309		326 330 372 407 451 461 518 519 568
616 619 623 662 743 767 773 779 796		808 849 881 956 978
024 062 161 183 241 279 292 303 314		366 374 409 411 419 450 465 523 592
603 648 772 877 906 975		

Noticiari

— Demà, dijous, a dos quarts de vuit de la tarda, al Centre Excursionista de Catalunya tindrà lloc l'acostumada reunió setmanal de la seva Secció de Fotografia, en la qual el president senyor Lluís G. Olivella donarà una sessió de projeccions explicades, de diverses poblacions de Catalunya.

—El Comité Local de la Creu Roja d'aquesta ciutat ens comunica que en la recaptació de la Festa de la Bandereta, celebrada el propassat diumenge, obtingué una recaptació de 17.305,90 pessetes.

—La Secció de Reporters de l'Associació de Periodistes de Barcelona ha tramès un exemplar del Reglament.

La Junta prega a tots aquells companys que no l'hagin rebut que vulguin passar a recollir-lo a l'estatge social, Rambla dels Estudis, 12, principal, on els serà lliurat. Les hores d'oficina són de quatre a vuit de la tarda.

Les Arts

II CONCURS DE GRAYATS
L'Associació d'Amics del Gravet Artístic a Catalunya recorda als artistes gravadors que vulguin prendre part al segon concurs de gravats organitzat per aquesta entitat, que el període d'admissió d'obres és del 1 de maig al 31 de juny incl·lusiu. Els treballs s'hauran de lliurar al domicili social, Institut Català de les Arts del Llibre, Torres Amat, 6, tots els dies de set a nou del vespre, menys els dissabtes.

Sales d'Art
Galeries Laietanes
Corts, 613
Eugènia de Louthchiski Pintura
Vladímir Escultura
Joan Matamala Escultura
Exposició de pintures de Fortuny (Fins el dia 31).

SYRA
Diputació, 262 :: Tel·l·fon 18710
ART I ORNAMENTACIO
OBJECTES PER A PRESENTS
Valeri Corberó Pintures i projectes decoratius (Fins el 31 de maig)

MAS & ROCA
CAMISERS
BARNUSSOS NOVETAT
Des de 12 pessetes
VESTITS BANY LLANA
Des de 5 pessetes
Portaferrissa, 24 i 26
Fontanella, 16

Pisos nous a..... 80 pts.
Principals..... 95 "
" quarto bany. 110 "
En cases de nova construcció, cinc grans i luxoses habitacions, c. de París, núms. 20, 22 i 24, entre c. Tarragona i Pl. E. Ventós. Autobús E

LA FABRICA DE NEVERES "GLACIAL"
VEN BARATISSIM, DIRECTE AL CONSUMIDOR. Immens assortit per a tots els usos, des dels preus més ínfims
Neveres patentades de màxima refrigeració i sense mescla de gel i aigua, a preus modics.
Benet i Mercadé, 26 (al costat d'Estació Gràcia i Teatre Bosc)

GRAN ENDERROC
Via Laietana, núms. 60 i 62
Ven portes, bigues, maons, jàsseres, columnes, mosaics, etcètera
ENDERROCS BALAGUER
Almogàvers, 76 (camí a Marina)

MAONS
a 38 ptes. miler
Plaça Catalunya, 13
BALAGUER

MERCAT D'OCCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIBURE I DE CO-SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO
CORTS CATALANES, 414
Tel·l·fon 30422
BARCELONA

COMPANIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: ramell de la Ometana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuació del servei les motonaves a tots els ports de la MEDITERRANEA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzanals de BARCELONA els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO-CADIZ-CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESpanya. — Sortides quinzanals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIES DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO PO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cadix, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Po, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors

EL TREBALL

Activitats proletàries

ELS PISOS A LLOGUER

Desenvolupament de la Premsa a Rússia

El 1934 es publicaven 11.400 diaris a la U. R. S. S. amb un tiratge de 36.500.000 exemplars. El 1913, el nombre de diaris era de 859, amb un tiratge de 2.700.000 exemplars. A més a més, el mateix 1934 es publicaven 1.900 revistes. El nombre de fulls impresos ha estat de 600 milions.

A Rússia, en 16 anys, del 1900 al 1916, van imprimir-se un bilió 600 milions de llibres, mentre que amb els 16 anys que van des del 1917 al 1933, Rússia ha imprès 5 bilions 600 milions de llibres.

El 1913 els llibres foren impresos en 20 idiomes; el 1928, el nombre d'idiomes en què s'imprimien els llibres, assolí a 89 mentre que actualment, els idiomes en què s'imprimien els llibres, són 104.

El 1934, s'imprimiren 75.000.000 de llibres en llengua ucraïniana; 18 milions en llengua de Transcaucàsia; 16.000.000 en llengua de l'Àsia central i 11.000.000 en llengua blanca-russa.

El 40 per 100 dels llibres editats el 1934 han estat de ciències polítiques, econòmiques i socials.

La publicació de llibres tècnics també ha adquirit un gran desenvolupament; el 1913 a tota la Rússia

Els propietaris, les Companyies de gas, aigua i electricitat i el llogater

Sovint, en aquestes mateixes pàgines de LA HUMANITAT, obertes a totes les inquietuds i que sempre defensen els interessos dels treballadors del nostre país, hem posat de manifest que gran nombre de pisos de Barcelona, són mancats d'aigua corrent, de llum elèctrica, de water, de dutxa, i bany i construïts amb embans tan febles que hom sent les converses del veï sense proposar-s'ho.

L'habitatge per a l'obrer és deficientíssim, no solament des del punt de vista higiènic, sinó que el treballador no pot estar mai sol, car el veï sent les seves més íntimes converses. Construcció dolenta i insuficient i

lloguers elevadíssims impossibles de satisfer-los una família obrera; han de llogar el pis dues i més famílies vivint amuntegades en una sola habitació, molt petites que en els "condominis" de Buenos Aires, car allí, almenys, l'Ajuntament obliga a tenir aigua i llum els propietaris i tenir cura de la pintura de les habitacions. Igual passa a França.

Solament al nostre país les autoritats no es preocupen de veure per la salut del llogater i imposen penyes als propietaris. A Catalunya i especialment a Barcelona, la propietat urbana, per diverses circumstàncies que passem per alt, car la censura ho taxaria, gaudix d'un gran privilegi.

Repareu-ho: el propietari de les cases velles habitades per obrers, no hi col·loca el water malgrat les ordenances municipals que ordenen la instal·lació; no parlem de la dutxa o bany, car això el propietari no l'obrer, és considerat com una insolència. Al nostre país, només tenen dret al bany els rics, que prou el tenen, però que rarament utilitzen; molts el fan servir de cambra, altres per a quarto de mals endreços i d'altres, per a tenir-hi la roba bruta.

Però, encara resulta més escandalós el que fan ara els propietaris de Barcelona; a les cases "modernes" que hi col·loquen algunes, i en algunes, no en totes, donen el bany, posen a càrrec del llogater el consum de l'aigua i el que encara es paga més al pobre llogater obrer, és que aquest ha d'abonar en qualitat de dipòsit per al comptador de l'aigua 30 pessetes a la Companyia, i després, cada mes, a part del consum de l'aigua dues pessetes amb deu cèntims per conservació i impostos del comptador. Tot això, si es permet el luxe de voler tenir aigua a casa. I és perquè els propietaris, en construir la casa, que hi fan posar unes escales i uns balcons i uns rajoles, s'obliden de col·locar-hi el comptador de l'aigua, car ben mirat, les escales, els balcons i les rajoles són articles necessaris, però quant a l'aigua, ahí, així ja és un luxe; el que vulgui aigua a casa, que es pagui el comptador. I els propietaris deixen incompleta la construcció del pis. Només hi posen, o hi fan posar les coses necessàries. Les superfícies, amb l'aigua, la s'arrenda al llogater. El que vulgui aigua, que es pagui.

Però, no s'acaba ací; hi ha encara el comptador del gas, que també és considerat article de luxe, i per tant, el propietari, que tant i tant mira pels interessos del llogater que l'empuixa, tampoc no el permet de construir la casa. Si el llogater el vol, que s'entengui amb la Companyia. I tornem-hi: més pessetes per al dipòsit, per a la conservació del comptador, etc.

I així veiem com el lloguer del pis, que el propietari posa a un preu, resulta una solenne estafada, car a fi de mes, el llogater el veu augmentat en un 10 per 100. I si el pobre llogater, que ha fet els seus pèssims lloguers el pis, es troba en arribar a fi de mes, que no li arriben els diners, ja ho sap: al carrer o li tanquen l'aigua i el gas.

Però, no s'acaben ací els maldrechs del lloguer.

Ara ve la Companyia d'Electricitat amb uns rebuts i impostos que humilien les butxaques del pobre llogater obrer que ha de viure d'un salari. Si vol tenir a casa seva llum elèctrica, que comenci per amagar 20 pessetes, si és una companyia; 30 pessetes, si l'altra, res si l'altra, el llogater instal·la i altres despeses del comptador, car altrament no hi ha llum. La Companyia Barcelonesa d'Electricitat, aquest dipòsit no el té establert només per als obrers, i a Catalunya a tots els districtes de Barcelona.

Els dipòsits en metàl·lic que tenen els llogaters de Barcelona totes aquestes Companyies de Gas, Aigua i Electricitat, sumen una enorme quantitat mensual de diners que arriben a les quals negocies. És a dir, que aquestes grans companyies, gaudint del favor oficial, s'enriqueixen a costa dels llogaters de Barcelona, que a fi de mes amb prou feitor arriben els diners per a satisfer els rebuts de les Companyies, que no perdonen res.

Si afegeix a totes aquestes despeses que ha de fer el llogater per a poder viure a Barcelona el dipòsit d'un mes que el propietari el cobra, el llogater l'estatge, veureu com el llogater barceloní representa la bestia dels cops. Tothom fa negoci a l'esquena del llogater i el llogater ha de callar i pagar, i pagar, ja ho sap: al carrer amb els mobles.

El que succeeix a Barcelona amb el lloguer dels pisos, el que fan els propietaris sota la protecció oficial de la Cambra de la Propietat, institució convertida oficialment en el Primer de Riva, no té parí en cap país del món. Car, de tant en tant, encara poden llegir com ploruegen els propietaris de Barcelona; voldrien augmentar encara més les despeses del llogater.

Ja sabem que en aquest temps, no hi ha defensa per al llogater. Tot està contra ell. Els grans companyies de Gas, Aigua i Electricitat, són omnipotents. Ho poden tot. I essent el més feble el llogater, ha de pagar i callar.

Ara bé: si els polítics, per a la defensa de llurs ideals, s'uneixen en societats i casals; si els obrers en tant que productors constitueixen Sindicats per a la defensa de llurs interessos; si els propietaris estan organitzats i constitueixen amb llurs Cambres de la Propietat, per què els llogaters no han de constituir una Associació de Llogaters?

Els Sindicats de la C. N. T. han oblidat aquest aspecte de l'exploració; no s'han preocupat mai de la defensa de l'obrer llogater. Tampoc els Sindicats de la U. G. T. Podrien fer-ho. Millor, haurien de fer-ho, car els treballadors tots paguen lloguer, i el treballador és explotat al taller o a la fàbrica, però també ho és amb l'habitatge per part del propietari i de les Companyies subministradores d'aigua, gas i electricitat. Caldria organitzar els llogaters, per carrers, per barris i per districtes, amb una central en un lloc cèntric de Barcelona.

Són els més els llogaters, i en un país democràtic s'ha d'imposar la voluntat dels més nombrosos. Així ho diu la Constitució de la República Espanyola, que encara no està abolida, que encara subsisteix.

PRIMAVERA FLORIDA (De 'El Diluvio').

FRASES CELEBRES — «Pa» que «sus» enteréis. (De 'El Siglo Futuro').

IMPRESIONABLE — ¡Se ha acabado el lápiz rojo! ¿Qué me pinto yo los labios...? (De 'Informaciones').

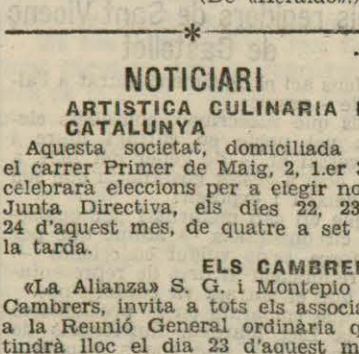
APRECIACIONES — ¡Salmon para tanta gente! Me temo que cuando lo coman va a estar pasado. (De 'La Voz').

PERDIDA EN EL BOSQUE — Cuenta los árboles y verás que de tréas de cada uno hay un enemigo. (De 'La Tierra').

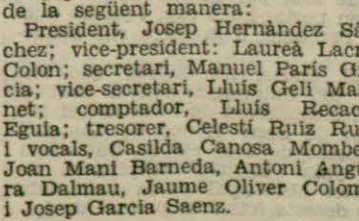
CUIDADO CON LOS RAPTO — Niña de algo más de cuatro años que ya han intentado y que aún intentan sustraer, aunque inútilmente porque todos la vigilamos. (De 'Heraldo').

NOTICIARI ARTISTICA CULINARIA DE CATALUNYA — Aquesta societat, domiciliada en el carrer Primer de Maig, 2, 1er 3r, celebrava eleccions per a elegir nova Junta Directiva, els dies 22, 23 i 24 d'aquest mes, de quatre a set de la tarda.

CAMBRA DEL VIATJANT CORREDOR I REPRESENTANT DE CATALUNYA — La Comissió d'Enllaç i Propaganda de la Cambra del Viatjant, Corredor i Representant de Catalunya, ens fa avinent que essent indispensable, d'acord amb els Estatsuts, la creació de diverses delegacions comarcals, arreu de les terres de parla catalana, que tots aquells professionals amb domicili a les principals poblacions i simpatitzants amb el nostre programa de defensa de classe, es serveixin quant abans millor, adreçar-se a aquesta Secretaria, a l'efecte d'organitzar tot seguit dites disposicions reglamentàries.

EL SINDICAT PROFESSIONAL DE TELEFONS ALS SEUS ASSOCIATS — La Junta d'aquest Sindicat posa en coneixement vostre que en la reunió que tindrà lloc el dia 18 d'aquest mes, quedaran distribuïts els càrrecs de la següent manera: President, Josep Hernández Sánchez; vice-president, Laureà Lacruz Colón; secretari, Manuel París Gràcia; vice-secretari, Lluís Gell Masanet; comptador, Lluís Recacho Eguia; tesorero, Celestí Ruiz Ruiz; i vocals, Casilda Canosa Mombela, Joan Mani Bameda, Antoni Anguera Dalmáu, Jaume Oliver Colomer i Josep Garcia Saenz.

CONFERENCIA — Avui, dimecres, a les quatre de la tarda tindrà lloc en el Sindicat de Cambrers de Barcelona una conferència a càrrec de Vicenç Trueta, el qual versarà sobre el tema «Las organizaciones de clase a través de la historia y el fracaso del anarquismo en nuestros días».

Discrepàncies entre la Lliga i Pic i Pon

Ja fa dies que es rumoreja pels centres i penyes polítiques. La Lliga i Pic i Pon no s'entenen. Cada dia es produeixen dificultats i diferències. Ara, amb motiu del nomenament de dos consellers-gestors més, a la Generalitat, el disgust de la Lliga arriba a un punt delicat.

Què passarà?

La Veu d'ahir, en un article editorial que ha estat molt comentat, pren posicions. Nou consellers són massa consellers... si a la Lliga només se li deixen dos llocs al Consell.

«Seguim» diu «La Veu» amb el mateix convenciment ben ferm que els homes de la Lliga han de complir un deure amb Catalunya, col·laborant en l'obra de govern que pugui permetre a la Generalitat el recuperament de tot el que sigui possible d'allo que es perdé el 19 de setembre. Han de seguir fent-ho mentre puguin fer-ho dignament i la seva contribució tingui eficàcia.

Però tot això no vol pas dir que l'opinió de trobar bé tot el que a la Generalitat es faci.

Per això, amb tota sinceritat, hem de dir que no ens expliquem prou bé per què s'ha hagut d'ampliar tant considerablement el nombre de consellers del Governador President. No ens referim per a res als noms de les persones escollides. Suposem que sabran comportar-se tan bé com els altres consellers i no tenim cap motiu per a dubtar que sabran defensar els sentiments i les aspiracions de Catalunya en aquest moment difícil de la seva història. Però no sabem comprendre per què després d'haver-se fet l'afirmació de la confiança en reduir després de la Generalitat s'ha considerat indispensable que el Governador general tingui nou consellers, quan el darrer Consell Executiu funcionava amb set membres.

Malgrat la conveniència de limitar les despeses de representació d'un organisme polític al qual pràcticament es reduïen tant les atribucions, poden ésser convenientes les atribucions de reduir després de la necessitat de fer-hi reflectir moltes matissacions polítiques, representants de grans nuclis d'opinió. Però no essent per motius d'aquest ordre en aquest cas no han existit.

Hauria estat preferible no donar peu a crítiques que poden semblar justificades a una part de l'opinió catalana.

La registra en el seu comentari d'ahir el corresponent de La Publicitat a Madrid, fent-se especialment en tònus i en forma de reportatge arreu del país per l'anunci dels discurs d'Azana a València.

«La premsa republicana assenyala amb extraordinària satisfacció la reacció esquerrista espanyola. És un fenomen que cal que resti registrat des d'ara en aquestes impressions per la influència que haurà d'exercir sens dubte dintre un breu termini i fent la política nacional.

A mesura que s'estén la influència oficial de les dretes, augmenta la influència efectiva, popular de les esquerres en el poble. Les secretaries dels partits republicans es mostren molt optimistes i desfoguen una gran activitat. Els darrers actes de propaganda realitzats pels partits a diferents llocs d'Espanya han constituït grans manifestacions d'entusiasme popular.

Però la demostració més signifi-

ca de la reacció esquerrista la brinda l'interès que desperta l'acte que ha de celebrar-se el diumenge que ve a València, en el qual parlà el senyor Manuel Azana. Des dels famós miting de la plaça de toros de Madrid en vigílies de la proclamació de la República, hom no coneix un altre acte que hagi despertat tanta expectació.

De tots els reconcs d'Espanya acudirán a València delegacions dels partits d'esquerra, amb la qual cosa l'acte ultrapassarà els límits locals per a adquirir caràcter nacional.

El director del senyor Azana tindrà extraordinari interès polític, puix que hom espera que l'ex-president del Consell fixarà la posició de les esquerres espanyoles davant la realitat del moment, i assenyalarà nord de la política de les dretes forges polítiques.

Sembla decidit que el senyor Azana, després de l'acte de València pronunciarà un altre discurs a mitjans de juny a Bilbao. D'altra banda, hom anuncia que l'ex-ministre socialista senyor Prieto publicarà dintre de pocs dies, simultàniament a diversos periòdics de províncies, una sèrie d'articles exposant la seva opinió favorable a una necessària aliança de les esquerres amb fins electorals. La posició del senyor Prieto és la que compta amb més adreces actualment dintre el partit socialista.

Podríem assenyalar altres símptomes del moviment de l'opinió republicana vers les esquerres, però n'hi ha prou amb deixar assenyalar l'orientació que coincideix, com diem, amb una depressió en els rengles dretistes.»

La registra en el seu comentari d'ahir el corresponent de La Publicitat a Madrid, fent-se especialment en tònus i en forma de reportatge arreu del país per l'anunci dels discurs d'Azana a València.

«La premsa republicana assenyala amb extraordinària satisfacció la reacció esquerrista espanyola. És un fenomen que cal que resti registrat des d'ara en aquestes impressions per la influència que haurà d'exercir sens dubte dintre un breu termini i fent la política nacional.

A mesura que s'estén la influència oficial de les dretes, augmenta la influència efectiva, popular de les esquerres en el poble. Les secretaries dels partits republicans es mostren molt optimistes i desfoguen una gran activitat. Els darrers actes de propaganda realitzats pels partits a diferents llocs d'Espanya han constituït grans manifestacions d'entusiasme popular.

Però la demostració més signifi-

ca de la reacció esquerrista la brinda l'interès que desperta l'acte que ha de celebrar-se el diumenge que ve a València, en el qual parlà el senyor Manuel Azana. Des dels famós miting de la plaça de toros de Madrid en vigílies de la proclamació de la República, hom no coneix un altre acte que hagi despertat tanta expectació.

De tots els reconcs d'Espanya acudirán a València delegacions dels partits d'esquerra, amb la qual cosa l'acte ultrapassarà els límits locals per a adquirir caràcter nacional.

El director del senyor Azana tindrà extraordinari interès polític, puix que hom espera que l'ex-president del Consell fixarà la posició de les esquerres espanyoles davant la realitat del moment, i assenyalarà nord de la política de les dretes forges polítiques.

Sembla decidit que el senyor Azana, després de l'acte de València pronunciarà un altre discurs a mitjans de juny a Bilbao. D'altra banda, hom anuncia que l'ex-ministre socialista senyor Prieto publicarà dintre de pocs dies, simultàniament a diversos periòdics de províncies, una sèrie d'articles exposant la seva opinió favorable a una necessària aliança de les esquerres amb fins electorals. La posició del senyor Prieto és la que compta amb més adreces actualment dintre el partit socialista.

Podríem assenyalar altres símptomes del moviment de l'opinió republicana vers les esquerres, però n'hi ha prou amb deixar assenyalar l'orientació que coincideix, com diem, amb una depressió en els rengles dretistes.»

La registra en el seu comentari d'ahir el corresponent de La Publicitat a Madrid, fent-se especialment en tònus i en forma de reportatge arreu del país per l'anunci dels discurs d'Azana a València.

«La premsa republicana assenyala amb extraordinària satisfacció la reacció esquerrista espanyola. És un fenomen que cal que resti registrat des d'ara en aquestes impressions per la influència que haurà d'exercir sens dubte dintre un breu termini i fent la política nacional.

A mesura que s'estén la influència oficial de les dretes, augmenta la influència efectiva, popular de les esquerres en el poble. Les secretaries dels partits republicans es mostren molt optimistes i desfoguen una gran activitat. Els darrers actes de propaganda realitzats pels partits a diferents llocs d'Espanya han constituït grans manifestacions d'entusiasme popular.

Però la demostració més signifi-

ca de la reacció esquerrista la brinda l'interès que desperta l'acte que ha de celebrar-se el diumenge que ve a València, en el qual parlà el senyor Manuel Azana. Des dels famós miting de la plaça de toros de Madrid en vigílies de la proclamació de la República, hom no coneix un altre acte que hagi despertat tanta expectació.

Se'n casa un altre

Un altre fill d'Alfons el Darrer. Tot d'una a aquesta família li ha entrat una estranya i remarcable simpatia per a desfer matrimonis. Abans compraven i venien autos, yachts i cavalls per al «Polo». Ara es casen i es descasen a tota velocitat... i els «fidels» paguen preus de nosos i es juramenten en l'eufòria dels brindis dels banquets nupcials.

«Don Juan se casa» — remarca «La Tierra». La notícia mereix destacar-se. Aunq ue este don Juan no sea el de Zorilla, si bien tenga algun lejano parecido con el de Molière, este don Juan que se casa, es nada menos que don Juan de Bourbon, último esperanza de los conatos amigos de Cosculluela y Calvo Sotelo.

Don Juan no quiere que su boda pase inadvertida. Y don Juan — fin y a cabo es de familia que fué real — quiere que su boda sirva de pretexto para atraer su olvidada figura. Y para sacarle de paso, algun beneficio. En esto último cuenta con generosas ayudas. Con la de Renovación Española, por ejemplo.

Renovación Española — que no viene nada ni de lo uno ni de lo otro — acaba de abrir una suscripción para comprarle un regalo de bodas. A la suscripción acudirán, naturalmente, los señores de la aristocracia. Con su generosidad proverbial. Con aquella generosidad que impulsó a cierto duque a entregar mil pesetas para ayudar a los encajados en sus «nupcias».

Suponemos que reunirá mucho dinero. Todo ese dinero que los terratenientes y los señores escatimaban cuando de dar jornales y trabajo se trata. Y que don Juan se sentirá satisfecho de esos «nupcias». Porque estos no podrán darle una corona; pero sí enviarse dinero suficiente para que pueda vivir tranquilo el resto de sus días.

La registra en el seu comentari d'ahir el corresponent de La Publicitat a Madrid, fent-se especialment en tònus i en forma de reportatge arreu del país per l'anunci dels discurs d'Azana a València.

«La premsa republicana assenyala amb extraordinària satisfacció la reacció esquerrista espanyola. És un fenomen que cal que resti registrat des d'ara en aquestes impressions per la influència que haurà d'exercir sens dubte dintre un breu termini i fent la política nacional.

A mesura que s'estén la influència oficial de les dretes, augmenta la influència efectiva, popular de les esquerres en el poble. Les secretaries dels partits republicans es mostren molt optimistes i desfoguen una gran activitat. Els darrers actes de propaganda realitzats pels partits a diferents llocs d'Espanya han constituït grans manifestacions d'entusiasme popular.

Però la demostració més signifi-

ca de la reacció esquerrista la brinda l'interès que desperta l'acte que ha de celebrar-se el diumenge que ve a València, en el qual parlà el senyor Manuel Azana. Des dels famós miting de la plaça de toros de Madrid en vigílies de la proclamació de la República, hom no coneix un altre acte que hagi despertat tanta expectació.

De tots els reconcs d'Espanya acudirán a València delegacions dels partits d'esquerra, amb la qual cosa l'acte ultrapassarà els límits locals per a adquirir caràcter nacional.

El director del senyor Azana tindrà extraordinari interès polític, puix que hom espera que l'ex-president del Consell fixarà la posició de les esquerres espanyoles davant la realitat del moment, i assenyalarà nord de la política de les dretes forges polítiques.

Sembla decidit que el senyor Azana, després de l'acte de València pronunciarà un altre discurs a mitjans de juny a Bilbao. D'altra banda, hom anuncia que l'ex-ministre socialista senyor Prieto publicarà dintre de pocs dies, simultàniament a diversos periòdics de províncies, una sèrie d'articles exposant la seva opinió favorable a una necessària aliança de les esquerres amb fins electorals. La posició del senyor Prieto és la que compta amb més adreces actualment dintre el partit socialista.

Podríem assenyalar altres símptomes del moviment de l'opinió republicana vers les esquerres, però n'hi ha prou amb deixar assenyalar l'orientació que coincideix, com diem, amb una depressió en els rengles dretistes.»

La registra en el seu comentari d'ahir el corresponent de La Publicitat a Madrid, fent-se especialment en tònus i en forma de reportatge arreu del país per l'anunci dels discurs d'Azana a València.

«La premsa republicana assenyala amb extraordinària satisfacció la reacció esquerrista espanyola. És un fenomen que cal que resti registrat des d'ara en aquestes impressions per la influència que haurà d'exercir sens dubte dintre un breu termini i fent la política nacional.

A mesura que s'estén la influència oficial de les dretes, augmenta la influència efectiva, popular de les esquerres en el poble. Les secretaries dels partits republicans es mostren molt optimistes i desfoguen una gran activitat. Els darrers actes de propaganda realitzats pels partits a diferents llocs d'Espanya han constituït grans manifestacions d'entusiasme popular.

Però la demostració més signifi-

ca de la reacció esquerrista la brinda l'interès que desperta l'acte que ha de celebrar-se el diumenge que ve a València, en el qual parlà el senyor Manuel Azana. Des dels famós miting de la plaça de toros de Madrid en vigílies de la proclamació de la República, hom no coneix un altre acte que hagi despertat tanta expectació.

De tots els reconcs d'Espanya acudirán a València delegacions dels partits d'esquerra, amb la qual cosa l'acte ultrapassarà els límits locals per a adquirir caràcter nacional.

El director del senyor Azana tindrà extraordinari interès polític, puix que hom espera que l'ex-president del Consell fixarà la posició de les esquerres espanyoles davant la realitat del moment, i assenyalarà nord de la política de les dretes forges polítiques.

Sembla decidit que el senyor Azana, després de l'acte de València pronunciarà un altre discurs a mitjans de juny a Bilbao. D'altra banda, hom anuncia que l'ex-ministre socialista senyor Prieto publicarà dintre de pocs dies, simultàniament a diversos periòdics de províncies, una sèrie d'articles exposant la seva opinió favorable a una necessària aliança de les esquerres amb fins electorals. La posició del senyor Prieto és la que compta amb més adreces actualment dintre el partit socialista.

Podríem assenyalar altres símptomes del moviment de l'opinió republicana vers les esquerres, però n'hi ha prou amb deixar assenyalar l'orientació que coincideix, com diem, amb una depressió en els rengles dretistes.»

La registra en el seu comentari d'ahir el corresponent de La Publicitat a Madrid, fent-se especialment en tònus i en forma de reportatge arreu del país per l'anunci dels discurs d'Azana a València.

«La premsa republicana assenyala amb extraordinària satisfacció la reacció esquerrista espanyola. És un fenomen que cal que resti registrat des d'ara en aquestes impressions per la influència que haurà d'exercir sens dubte dintre un breu termini i fent la política nacional.

A mesura que s'estén la influència oficial de les dretes, augmenta la influència efectiva, popular de les esquerres en el poble. Les secretaries dels partits republicans es mostren molt optimistes i desfoguen una gran activitat. Els darrers actes de propaganda realitzats pels partits a diferents llocs d'Espanya han constituït grans manifestacions d'entusiasme popular.

Però la demostració més signifi-

ca de la reacció esquerrista la brinda l'interès que desperta l'acte que ha de celebrar-se el diumenge que ve a València, en el qual parlà el senyor Manuel Azana. Des dels famós miting de la plaça de toros de Madrid en vigílies de la proclamació de la República, hom no coneix un altre acte que hagi despertat tanta expectació.

De tots els reconcs d'Espanya acudirán a València delegacions dels partits d'esquerra, amb la qual cosa l'acte ultrapassarà els límits locals per a adquirir caràcter nacional.

El director del senyor Azana tindrà extraordinari interès polític, puix que hom espera que l'ex-president del Consell fixarà la posició de les esquerres espanyoles davant la realitat del moment, i assenyalarà nord de la política de les dretes forges polítiques.

Sembla decidit que el senyor Azana, després de l'acte de València pronunciarà un altre discurs a mitjans de juny a Bilbao. D'altra banda, hom anuncia que l'ex-ministre socialista senyor Prieto publicarà dintre de pocs dies, simultàniament a diversos periòdics de províncies, una sèrie d'articles exposant la seva opinió favorable a una necessària aliança de les esquerres amb fins electorals. La posició del senyor Prieto és la que compta amb més adreces actualment dintre el partit socialista.

Podríem assenyalar altres símptomes del moviment de l'opinió republicana vers les esquerres, però n'hi ha prou amb deixar assenyalar l'orientació que coincideix, com diem, amb una depressió en els rengles dretistes.»

La registra en el seu comentari d'ahir el corresponent de La Publicitat a Madrid, fent-se especialment en tònus i en forma de reportatge arreu del país per l'anunci dels discurs d'Azana a València.

«La premsa republicana assenyala amb extraordinària satisfacció la reacció esquerrista espanyola. És un fenomen que cal que resti registrat des d'ara en aquestes impressions per la influència que haurà d'exercir sens dubte dintre un breu termini i fent la política nacional.

A mesura que s'estén la influència oficial de les dretes, augmenta la influència efectiva, popular de les esquerres en el poble. Les secretaries dels partits republicans es mostren molt optimistes i desfoguen una gran activitat. Els darrers actes de propaganda realitzats pels partits a diferents llocs d'Espanya han constituït grans manifestacions d'entusiasme popular.

Però la demostració més signifi-

Una llei contra la difamació

El Liberal segueix ocupant-se de la llei de Premsa. Després d'escatir a fons el tema conclou com a necessària una llei contra la difamació, i prou. Té raó El Liberal. Amb una llei així les invidioses campanyes de les dretes contra els homes i les institucions del «bienio» no haurien estat possibles.

Diu El Liberal:

«Una llei contra la difamació? ¡Bien! La difamació no encontrará defensores en ninguna parte. Mucho menos en el sector de la opinión izquierdista que la viene padeciendo estos últimos años. Nunca como después del famoso bienio ha florecido la difamación en la Prensa española con tanta virulencia. Las infames campañas contra los señores Azana, Casares Quiroga y Marcelino Domingo son algo sin par en el periodismo español.

Venga en buen hora la ley contra la difamación; pero no un Estatuto de Prensa, ni siquiera una ley de Prensa de imprenta inferior a la del siglo pasado, en la que sencillamente una ley penal que modifique las sanciones contra la injuria y la calumnia, después de haber precisado bien, en forma inconfundible, esas figuras de la injuria se refiere, porque si todo lo que puede contribuir al desprestigio de un gobernante, de un funcionario o de un particular se considera injurioso y no admite prueba que lo justifique, será difícil ejercer el derecho de crítica, y no se podrá ni discutir nada que tenga relación con la cosa pública, ni afejar la conducta de un individuo sin contribuir a su desprestigio y sufrir las consecuencias de tan grave delito.

Copiosa jurisprudencia del Tribunal Supremo acredita la falta que señalamos. Es necesario definir la injuria como figura de delito. Y la calumnia también, porque es frecuente ver imputaciones de delitos que se persiguen de oficio, donde no hay semejanza cosa.

[Eso ya lo discernirán los tribunales], se nos dirá.

Si les dejan, sí. El hecho de que exista esa copiosa jurisprudencia a que hemos aludido, demuestra que en muchos casos pudieron discernir lo.

Hitler pronuncia ahir el seu tan esperat discurs

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptas.		Ptas.
86.845/20	Suma anterior	
0/50	Jul Agudo	
0/50	Ramon Bosch	
0/50	Un català de Madrid	
0/50	Manuel Vivo	
0/50	Enric Sorribes	
0/50	Una admiradora de l'avi	
0/50	Una Gràcia	
0/50	Esteve Ripoll	
0/50	Daniel Joan	
0/50	Un del Vallespir	
0/50	C. C. B. (segona vegada)	
0/50	R. C. B. (segona vegada)	
0/50	Joan Aguado	
0/50	15 i 16 vegades	
0/50	Enric Garcia	
0/50	Francesc Serrats	
0/50	Alfred Lafuente	
0/50	Manuel González	
0/50	Josep Pujol	
0/50	Joan Pedrola	
0/50	Josep Gelada	
0/50	Francesc Garcia	
0/50	Manuel Jover	
0/50	Joan Trullas	
0/50	Marian Auden	
0/50	Marian Peralta	
0/50	Marian Muñoz	
0/50	Eusebi Franch	
0/50	Cliri Gómez	
0/50	Laurea de Juan	
0/50	Francesc Villanueva	
0/70	Sebastià Ricart	
0/70	Un grup de republicans federales de Premià de Dalt:	
0/70	Josep Comas Ramentol	
0/70	Valerià Pujol Riera	
0/70	Salvador Mas	
0/70	Llorenç Tio Lahoz	
0/70	Martí Artigas Pi	
0/70	Jaume Riera	
0/70	Jaume Puxet Nonell	
0/70	Salvador Xarrié Solà	
0/70	Alfons Fornesa Moragas	
0/70	Joaquim Planas Soler	
0/70	Jaume Puxet Iblan	
0/70	Joan Puxet Matas	
0/70	Jacint Xarrié Ramentol	
0/70	Emili Simó Prats	
0/70	Salvador Castells Mas	
0/70	Salvador Xarrié Castells	
0/70	Ramon Serra Puig	
0/70	Vicenç Jacas Cisa	
0/70	Andreu Ventura Xarrié	
0/70	Joan Comas Cisa	
0/70	Martí Artigas Roig	
0/70	Josep Puigdefabregas Bonada	
0/70	Felicià Xarrié Castells	
0/70	Miquel Mas Matas	
0/70	Llorenç Ferrer Guardiola	
0/70	X. X.	
0/70	Lluís Golar	
0/70	Lluís Sanjaume Vicenc	
0/70	Salvador Ventura Riera	
0/70	Josep Comas Leon	
0/70	Jacint Xarrié Brach	
0/70	Josep Casas Tortosa	
0/70	Francesc Ramentol	
0/70	Jaume Xarrié Roldós	
0/70	Eduard Castells Roldós	
0/70	Antoni Puig Mas	
0/70	Tomàs Simó Prats	
0/70	Joan Cortada Moragas (segona vegada)	
0/70	X. X. (segona vegada)	
0/70	Elis catalans de la Casa Felner a la (segona vegada)	
0/70	Josep Palau	
0/70	Antoni Nadal	
0/70	Lluís Ribera	
0/70	Antoni Paris	
0/70	Manuel Lladó	
0/70	Josep Viver	
0/70	Manuel Soler	
0/70	Lluís Rull	
0/70	Pius Ribera	
0/70	Josep Florit	
0/70	Josep Muntet	
0/70	Josep Macià	
0/70	Empleats de la Societat General d'Aigües de Barcelona (primera llista)	
0/70	Josep Franquet	
0/70	Antoni Alemany	
0/70	Joan Santandreu	
0/70	Antoni Alexandre	
0/70	Tomàs Ramon	
0/70	Francesc Ballester	
0/70	Marcel Galland	
0/70	Ramon Junyent	
0/70	Sebastià Carrillo	
0/70	Antoni Segura	
0/70	Andreu Camarasa	
0/70	Andreu Pla	
0/70	Francesc Martí	
0/70	Josep Mayoral	
0/70	Josep Castany	
0/70	Teodor Crespo	
0/70	Joan Agramunt	
0/70	Josep Tallada	
0/70	Vicenç Agramunt	
0/70	Alfons Sotol	
0/70	Ramon Masip	
0/70	Francesc Roma	
0/70	Miquel Fausual	
0/70	Joaquim Gava	
0/70	Jordi Azon	
0/70	Joaquim Azon	
0/70	Josep M. Zupia	
0/70	Alfred Martínez	
0/70	Hermenegild Celestino	
0/70	Miquel Benqué	
0/70	Josep Sánchez	
0/70	Josep Vicente	
0/70	Isidre Palou	
0/70	Josep Berrés	
0/70	Jeroni Alenza	
0/70	Angel Mayol	
0/70	Joan Calabardes	
0/70	MERCAT CENTRAL DEL BORN (quarta vegada)	
0/70	Lluís Garay	
0/70	Joan Coromina	
0/70	Francesc Macaya	
0/70	Benet Rius	
0/70	Vicenç Lombard	
0/70	Joan Berenguer	
0/70	Josep Berenguer	
0/70	Eusebi Berenguer	
0/70	Eudald Casanovas	
0/70	Eliseu Calisto	
0/70	N. N.	
0/70	Josep Juncosa Martí	
0/70	Feli Espanol	
0/70	L. E.	
0/70	Antoni Tresens	
0/70	B. E.	
0/70	Benet Sentís	
0/70	Enric Barriera	
0/70	Jesús Oliva	
0/70	Josep Pulgner	
0/70	Lluís Serramitjana	
0/70	Pere Franquet	
0/70	Damas Molina	
0/70	Josep Corbató	
0/70	Ignasi Berdejo	
0/70	Andreu Panades	

NOTES VALENCIANES

L'acte polític del diumenge a València. -- Les esquerres

(Del nostre corresponçal especial)

València, 21. — El miting que diumenge vinent donarà el senyor Aznar a la nostra ciutat, ha desvetllat un interès tan extraordinari, que ha estat necessari suspendre temporalment el lliurament d'entrades degudament totes les demandes que arriben d'arreu de la Península. El partit organitzador «Esquerra Republicana», ha muntat unes oficines especials que resten en contacte permanent amb tota la península per tal de facilitar hostatges a la nostra ciutat, tota vegada que són nombrosíssimes les agrupacions que han anunciat el seu viatge. S'organitzen caravanes d'autos que sortiran del nord com també gran quantitat de trens especials. Constituïm un problema la recerca d'entrades per a aquest acte.

Hem estat parlant amb la Comissió organitzadora i ens assabentem de la dificilíssima labor que desentrotja per tal de poder atendre totes les sol·licituds que es fan. Hom pensa habilitar altres llocs de la ciutat davant la impossibilitat de donar cabuda a la Plaça de Braus a la gran gentada que en demanda d'entrades.

Aquesta nova etapa de la política valenciana constituirà sens dubte, una decisiva identificació del poble valencià vers l'alliberament democràtic de la nostra República. Hom comenta el pròxim esdeveniment com una nova línia a seguir, imprescindible ja en la nostra vida pública.

Per altra banda, les esquerres continuen en capítol de propaganda, la seva labor mercedíssima. M. San-Antonio, el pròxim esdeveniment com una nova línia a seguir, imprescindible ja en la nostra vida pública.

A la Joventut Central d'Esquerra Valenciana, ha donat una altra conferència el propagandista del Bloc Obrer i Camperol Juli G. Gorkin. Dissertà sobre el següent tema: «El moment polític actual». Fèu un estudi del procés polític de l'altre Gil Robles-Lerroux. Propugnà per l'unitat d'acció. Fou molt ovacionat.

Diumenge passat es celebrà al teatre Apol·lo, de València, un miting socialista en el qual prengué part el diputat a Cortes i ex-ministre d'Espanya a Mèxic, senyor Juli Alvarez del Vayo. Estudià detingudament el moment actual. El germà del nostre inoblidable col·lega, Lluís de Sirval, féu acte de presència a l'escaup i fou rebut amb una gran ovació.

Era esperat amb la mateixa ansietat a Alemanya que en els altres països --- L'oració de Hitler, que és un al·legat a favor del nazisme en el poder, conté tretze punts i en ell es denuncia el pacte franco-soviètic com aliança militar

EL DISCURS DE HITLER ES ESPERAT AMB EXPECTACIO

Berlin, 21. — Es esperat amb gran curiositat el discurs que pronunciarà avui el senyor Hitler a la sessió del Reichstag.

En els cercles relacionats amb la Wilhelmstrasse, s'afirma que el canceller exposarà amb gran energia els punts de vista d'Alemanya, bis a bis de l'actual situació europea i dels canvis que s'han produït pels últims esdeveniments. Igualment es declara que Hitler insistirà sobre la predisposició pacífica d'Alemanya, i repetirà, una vegada més, les paraules de conciliació dirigides a França, a semblança del que féu el seu darrer discurs del Primer de Maig.

De bona font es declara també que, molt probablement, Hitler llançarà la idea de reunir una conferència per tal de discutir les principals qüestions actualment plantejades al panorama polític europeu.

A LONDRES TAMBE L'ESPEREN

Londres, 21. — Regna veritable expectació davant l'anunciat discurs de Hitler.

Oficialment s'anuncia que, després de concloure el text del discurs, el Führer, el Govern britànic es reunirà aquesta mateixa nit per tal d'estudiar detingudament el seu contingut.

GRAN EXPECTACIO A PARÍS

París, 21. — En els cercles ben informats es declara que el senyor La-

val espera conèixer el text íntegre del discurs que aquesta nit pronunciarà Hitler per tal de deduir qual quina és la veritable situació política d'Europa després dels seus viatges a Varsòvia i Moscou, i després de l'entrevista que celebrà a Cracòvia amb el general Goering.

A mesura que avança el dia, l'expectació a París augmenta davant el discurs d'Adolf Hitler, al qual es concedeix en les actuals circumstàncies veritable importància històrica.

La sessió del Reichstag --- El Parlament aprova la llei de servei obligatori

Berlin, 21. — Aquesta tarda ha tingut lloc la tan esperada sessió del Reichstag. L'edifici on se celebren les sessions del Parlament, apa-

li les necessàries explicacions sobre l'actitud del Govern y de la seva decisió referent dels problemes existents avui en dia.

Després d'igual que refusava l'apèl·le que tantes vegades s'ha llançat que Alemanya ha escombrat els principis democràtics, tan estimats en altres països, perquè el règim nacional-socialista estava basat en l'ajuda del poble, i el Govern del Reich es considera tan responsable davant d'ell, com qualsevol altre govern.

Es referí després a la desesperada situació d'Alemanya quan el perill nazi es va fer càrrec del poder, i diu que això no deia res a favor de l'administració econòmica dels seus antics enemics, i que ells no havien reconegut la impossibilitat d'aconseguir les seves demandes exagerades davant l'economia nacional d'Alemanya, completament destruïda, i davant l'economia d'altres països, que amenaçaven seguir el camí de la del Reich.

ELS PACTES NO TENEN CAP VALOR

Hitler declarà a continuació que Alemanya necessita la pau. Digué després que si algun estat estava desitjós d'augmentar la seva força numèrica, això podia ésser aconseguit pel procés natural i simple de l'augment de la natalitat, per procediments d'higiene social i política, en lloc d'intentar el sotmetiment de les nacions per mitjà de la guerra. Respecte a això, Hitler, es referí a les declaracions del Lord del Segell Privat d'Anglaterra, Mr. Eden, que digué que tal seguretat del país no tenia valor i que la garantia de la seva sinceritat residia solament en la signatura de sots dels pactes col·lectius. Hitler, comentant la declaració, digué que així mateix, tal signatura no podien tenir cap valor, ja que, sovint, és molt més fàcil posar una signatura en un acord, fent reserves mentals de canvis d'actitud en les hores decisives, que con-

(Passa a la pàg. 4)

El G. de la Generalitat de Catalunya a la banqueta dels acusats...

El Govern de la Generalitat a la presó de Madrid, segons un apunt de Ferrer publicat a La Voz. — D'esquerra a dreta, els consellers Lluhi, Mesres, Esteve, Gassol i Comorera, i el President Companys. (Barrera no es trobava encara a Madrid)

La sala del Suprem on se celebrà la transcendental vista és la mateixa en la qual foren jutjats, a primeries del 1931, els membres del Comitè Revolucionari que, als pocs mesos, esdevien ministres del Govern provisional de la República...

Ossorio, Barcia, Ruiz Funes i Jimeñez Asúa defensaran, en la pròxima causa, el President Companys i els Consellers de la Generalitat...

En les seves conclusions provisionals, el Fiscal de la República demana 30 anys de reclusió per als acusats...

La vista de la causa ha produït enorme expectació a tot el país...

Al lloc destinat al públic, en el local d'actes del palau del Suprem, hi caben unes cinc-cents persones...

Sobre aquests interessants temes, les incidències del sumari, la personalitat dels seus protagonistes, la formació del Tribunal, etc.

LA HUMANITAT publicarà en edicions pròximes diversos reportatges del nostre corresponçal especial a Madrid, Alard Prats.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT!

La protesta de les esquerres

Dels regidors de Sant Vicenç de Castellet

Heus ací el document lliurat a l'alcaldia - gestor:

Els que subscriuen, consellers elegits pel poble en sufragi lliure i universal el 14 de gener del 1934, a més, com a gestor governatiu que sou acudeixen i exposen:

Que en cap moment i per qualsevol circumstància — adhuc que per la força dels vulturs coaccionats — renunciem al dret de representació que el sufragi va conferir-nos.

I que emparats en la proclamació de la Llei Marcial, funcionaris de l'Ordre Públic que abans d'aquesta estaven a les nostres ordres incondicionalment, van destituir-nos sense més ni més, és a dir, sense acusar-nos de cap responsabilitat incurreguda durant l'ostentació del càrrec ni obrir-nos expedient de cap mena, així com cap diligència sumarial motivada per una situació processal.

Mentre durava l'Estat de Guerra no ens creiem en el cas de protestar de tal anomalia, per creure que duraria tant com el mateix estat d' excepció. No ha estat tal com la nostra bona fe catalanista i republicana ens havia fet preveure. I per això, després de l'afexament de la Llei Marcial i en veure que hom vol sotmetre Catalunya a una veritable dictatorial impudent, venim a protestar-ne davant vostre com a encarregat governatiu que sou per a fer complir les disposicions ara dites Llei, ens fem que fer-vos avinent que sense considerades excepcions de excepció totes les actituds que els individus nomenats com de creial ordre puguin intentar, sense, és clar, demanar-ne oportunitat les responsabilitats a tenor del que el poble disposi, ja que entenem que és ell l'únic sobirà.

Que ara, per la raó de la força, poden portar-ho a cap, aquí ho dubtem. Per això, a la força ens sotmetem.

Cal, doncs, no oblidar que així com tot Catalunya anhela avui el total compliment de l'Estatut, el Municipi de Sant Vicenç de Castellet al costat de tots els de Catalunya assenyala l'èxtric compliment de la Llei Municipal suau vulnerada amb decrets fets sota pretext de fer la complir.

Per tant, reclamem l'èsser reposats als nostres llocs els Consellers que no estem sotmesos a procediment i cobrir amb els suplets respectius als llocs vacants dels que es troben sumariats. Cox de no ésser així, repetim, els acords que pugui prendre la Comissió gestora no tindran, da-

HITLER

reixia completament ple de gent i l'expectació era enorme.

Primerament, el Parlament, ha aprovat la llei de servei militar, promulgada el 16 d'abril pel Cancellier, i ha fixat en un any el temps de servei en files par a totes les armes.

A continuació, el canceller Hitler, que ha estat acollit amb una formidable ovació, ha pujat a la tribuna, i ha començat el seu discurs.

EL DISCURS DEL FUHRER

Hitler ha començat declarant que desitja informar la nació i donar-

ALES...

Pombo ha volat de Bathurst a Natal

LA MATINADA D'AHIR INICIA EL SALT DE L'ATLANTIC

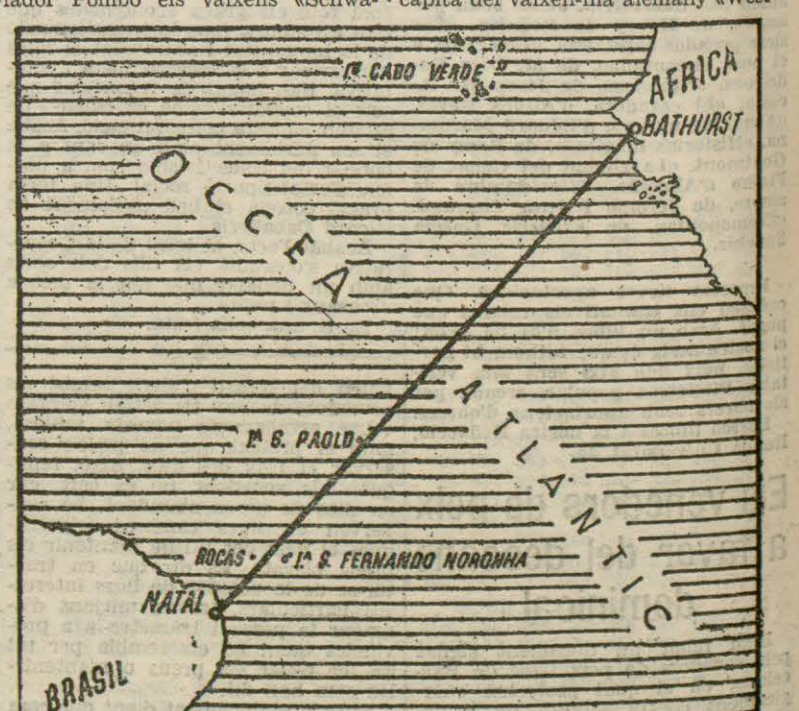
Madrid, 21. — Segons comunica la Transradio, a la 11h de la matinata ha marxat de Bathurst l'aviador Pombo per tal de fer la travessia de l'Atlàntic i aterrar a Natal.

A les quatre de la matinata ha comunicat la Transradio que navegua en la mateixa direcció de l'aviador Pombo els vaixells «Schwa-

benland» i «Westphalen», i el dirigible «Graf Zeppelin». El primer dels vaixells fa funcionar un projector des de les 3'40 de la matinata a 360 milles de la costa. Els vaixells i l'aeronau estan disposats a prestar auxili a l'aviador en cas necessari.

SERVEI ESPECIAL A BORD DEL «WESTPHALEN»

Hamburg, 21. — S'ha ordenat al capità del vaixell-illa alemany «West-

Gràfic del vol Bathurst-Natal, realitzat per l'aviador Pombo. La distància és de dos mil nou-cents quilòmetres

phen», que munti un servei constant de vigilància per a vigilar el vol damunt l'Atlàntic de l'aviador de l'aviador espanyol Joan Ignasi Pombo que a primera hora de la passada matinata, empenyent el vol a Bathurst (Gambia Britànica), per tal d'intentar arribar sense escalar a la costa del Brasil, i prosseguir el seu vol a Mèxic.

El «Westphalen» es troba habitualment ancorat enmig de l'Atlàntic meridional per a servir de refugi als hidroavions alemanys que presten servei regular entre Bathurst i Puer-

to Natal, que és, precisament, el correu que es proposa seguir l'aviador Pombo.

Per tant, si veritablement sou català i fill del poble, cal que no oblidis que Catalunya tota no desitja altra cosa que el compliment total del seu Estatut i de la Llei Municipal Catalana.

Visquem molts anys.

Joan Puig, Josep Casades, Valentí Maspià, Ramon Llimargas, Sebastià Riera, Josep Riera, Mateu Boxaderas i Lluís Puig.

Balsareny, 19 de maig de l'any 1935.

La representació que el nostre poble, per la seva lliure i pròpia voluntat ens atorga, i com que sembla que no sols els nostre Municipi, sinó tot Catalunya se la vol sotmetre a un règim dictatorial, venim a protestar-ne. I com a encarregat governatiu que sou, us fem avinent: Que totes les disposicions dictades i que manifestem es situen al marge de la Llei Municipal Catalana, no tenen per a nosaltres cap valor legal, i ens reservem el dret de refusar en el seu dia tots els compromisos, contractes, etc., que l'Ajuntament anti-juridic hagi pogut crear i contraure durant el seu mandat.

Per tant, si veritablement sou català i fill del poble, cal que no oblidis que Catalunya tota no desitja altra cosa que el compliment total del seu Estatut i de la Llei Municipal Catalana.

Visquem molts anys.

Joan Puig, Josep Casades, Valentí Maspià, Ramon Llimargas, Sebastià Riera, Josep Riera, Mateu Boxaderas i Lluís Puig.

Balsareny, 19 de maig de l'any 1935.

ELS CATALANS, CAMPIONS MOTORISTES D'ESpanya

dalt: Antoni Moxó, que s'adjudicà els títols de campió a les categories 250 c. c. i 500 c. c. — Al costat: Manuel Torres, acompanyats de Gili, que venéu en la categoria de 250 c. c. i altres esportius catalans estiguieren a la presó de Madrid on feren ofrena dels rams de flors amb que foren obsequiats, després de la victòria, al senyor Companys i ex-consellers empresonats. Aquest gest dels nostres campions ha causat el millor dels efectes en la democràcia republicana de tot el país

Avancem els preparatius de la II Assemblea de la Federació dels Sindicats de Turisme de Catalunya, queindrà lloc a Tarragona els dies 8, 9 i 10 del proper mes de juny.

Les companyies ferroviàries han concedit una tarifa reduïda als assembleistes que vagin a Tarragona durant els dies esmentats.

Amb motiu de l'Assemblea, es celebraran a Tarragona nombrosos actes i festes a honor dels assembleistes, en l'organització de les quals cooperen l'Ajuntament de Tarragona, l'Associació d'Hotellers i Similars de Catalunya, el Sindicat d'Iniciativa de Tarragona, el Club Nàutic d'aquella ciutat i altres entitats.